

Utorak, 21. mart 2006.
Svedok Vilim Karlović
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak 14.28 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Izvinjavam se zbog kašnjenja. Imali smo ili izgubljeno Pretresno veće ili izgubljenog svedoka. Čini mi se da je došlo do neke zabune. Čekalo se sa svedokom dok mi ne dođemo, a mi smo ovde čekali dok ne dođe svedok. Ali s obzirom da smo to sada rešili, možemo da počnemo. Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hteo bih da porazgovaramo o jednom dodatnom problemu. Izvinjavam se što prekidam, ali to moramo sada da rešimo. Sledeći svedok je ambasador Petr Kypr. On je bio posmatrač Evropske komisije (ECMM, European Community Monitoring Mission) i on će da svedoči u vezi opštih činjenica, odnosno stanja u Vukovaru i samim incidentima u Vukovaru. Njega je kontaktiralo Tužilaštvo telefonom i imejlom i pitali smo ga koje dokumente ima. Obavestili smo ga da imamo jedan primerak rukom pisanih beležaka koje se odnose na majora Šljivančanina, dakle njegovo ime i na neke druge stvari. Pitali smo da li ima još nekih dokumenata i rekao je da ima svoju beležnicu. Zatražili smo da nam je pošalje faksom, ali on to nije hteo da uradi već je rekao da će to da donese sa sobom pred Sud. Došao je u nedelju uveče, juče sam ga prvi put video i tada mi je postalo jasno da je to dokument koji ima nekih 26 stranica pisanih rukom, beležaka na BHS-u, zatim na češkom i na engleskom. U ranijim postupcima nije pominjano postojanje tog dokumenta. Kao što sam rekao mi smo to zatražili, ali on nije bio spreman da to preda i u takvoj situaciji ne može ništa da se učini. Obraćam se Pretresnom veću danas zato što ni kolege nisu dobile taj dokument niti ja imam prevod. Dakle, nalazimo se u istoj situaciji. Ja sam prošao kroz sadržaj dokumenta i to jeste relevantno i tiče se ključnih pitanja o kojima će da odlučuje Pretresno veće. Moje kolege i ja sam, naravno, želeli bismo da vidimo i prevod tog dokumenta, to će da se odnosi na glavno ispitivanje, a bez sumnje i na mnoga unakrsna pitanja. Mi procenjujemo da će da bude potrebna dva dana za prevod dokumenta. Razlog je prilično jednostavan. Tu nešto postoji u šiframa kao i u normalnom jeziku, bez obzira bio to engleski, češki ili BHS. Dakle, biće neophodno da ambasador sedne i proradi dokument tako da dobijemo tačan prevod. Kao posledica toga moje kolege će to naravno moći da i sami iznesu, neće biti u poziciji da unakrsno ispituju dok ne dobiju prevod i prorade ga. Ne znam da li će za to da im bude potrebno više od jednog dana, ali to će već oni da kažu. Zbog toga ja ne mogu da pozovem ni jednog drugog svedoka osimambasadora Kypra iz dva razloga. Kao prvo, pokušavamo da dogovorimo dolazak svedoka u prikladno vreme da nemamo čitav niz svedoka koji čekaju, a zatim drugi svedok je doktor Jan Alan Schou, Danac. I on je isto bio posmatrač Evropske komisije i takođe materijal i saznanja koja on ima važe i za gospodina Kypra i te dve stvari su povezane. Možda se sećate da smo pokušali da ga pozovemo ranije zbog redosleda, ali doktor Schou je imao medicinskih problema i nije

bio dostupan sve do 16. marta kao prvog datuma kada je mogao da bude pozvan. Dakle, situacija u kojoj se nalazimo na žalost je takva da ne možemo da nastavimo sa sledećim svedokom zbog problema do kog je došlo zbog tog njegovog jedinstvenog dokumenta.

SUDIJA PARKER: Kada ćete moći onda da započnete sa iskazom sledećeg svedoka po vašoj proceni?

TUŽILAC MOORE: Ja sam prošao taj dokument, ali nisam mogao da vodim nikakve beleške. Pokušao sam jedino da shvatim kako je strukturiran i o čemu govori. Pretpostavljam da ako sednem s prevodiocem da će za to da bude potrebno recimo dan da se original preradi i u nešto šta je čitljivo na BHS-u i zatim je takođe potreban neko ko će to da uradi sa češkog na engleski ili češkog na BHS. Ali i engleski deo treba da prevede na BHS. To je rukom pisano i uz svo dužno poštovanje njegov rukopis nije uvek nužno najbolji. Dakle, jedan dan za prevod, jedan dan da se proverí tačnost i nadam se da to može da se preda Odbrani u četvrtak ujutru. Dakle, to je u najboljem slučaju ono šta mi sada pada na pamet. Prema tome, mislim da dokument ne može da bude spreman pre četvrtka ujutru najranije. Dakle, izgubićemo jedan, a možda i dva ili tri dana.

SUDIJA PARKER: Šta mislite, koliko će vam vremena biti potrebno za ispitivanje?

TUŽILAC MOORE: Ja ću da ga vodim kroz glavno ispitivanje, pretpostavljam da će mi biti potrebno nekih pet sati. Pretpostavljam da će da traje kao kod pukovnika Vujuća, možda manje, ali ima različitih područja i onda je teško takve stvari da se procene.

SUDIJA PARKER: U stvari ono šta ste rekli u praktičnom smislu je da li treba da počnemo sa svedokom u petak ili ne?

TUŽILAC MOORE: Što se mene tiče, ja ću da budem spreman u petak ako je potrebno, ali problem je u tome da li će kolege da imaju dovoljno vremena za pripremu unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA PARKER: Pa pretpostavljam da oni ionako neće unakrsno da ispituju do sledeće nedelje ako će vama da bude potrebno pet sati.

TUŽILAC MOORE: Ako mi bude potreban petek onda će kolege, pretpostavljam da imaju vreme za svoje ispitivanje u ponedeljak. Izvinjavam se zbog kašnjenja, ali to nije krivica ni moja ni Odbrane. Jednostavno to su takve stvari.

SUDIJA PARKER: Izgleda da ne bi bilo razumno da počnemo u četvrtak, ali nadamo se da će dokument da bude spreman. Čak i ako bude spreman Odbrana neće da ima vremena da to prouči. Dakle, to bi onda išlo njima na uštrb u odnosu na vaše glavno ispitivanje.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Izgleda da je situacija takva da ćemo morati da završimo kada završimo sa iskazom oog svedoka i pretpostavljati da ćemo da počnemo u petak u 9.00.

TUŽILAC MOORE: Da li Pretresno veće želi da vide imejlove koji su razmenjeni sa ambasadorom ili ćete da me draži za reč?

SUDIJA PARKER: Prihvaćemo ono šta ste nam rekli. Gospodine Lukić.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobar dan časni Sude i svim učesnicima u postupku. Samo par reči u ime Odbrane. Mi smo se sada više pogledom ja i kolege konsultovali i čini nam se razumnim da mi u ponedeljak možemo da počnemo ili znači od nedelje sa unakrsnim ispitivanjem ovog svedoka, ali da nam se zaista taj prevod dostavu onog trenutka kad se dostavi i Tužilaštvu da bismo mogli da ga obradimo pre svega sa našim klijentima. Ono što nas plaši, što moramo da istaknemo ovom prilikom i što moramo u krajnjem slučaju da osporimo rečima kolege tužioca. Ovaj dokument koji je očigledno, koliko smo ga sada приметili, jako važan, ono što možemo приметiti sličan je po formi, setićete se dnevnika gospodina Herbert Okun, a direktno je vezan za veliki broj dokumenata o kojima će ovde biti reči, deo tog dnevnika je očigledno bio dostuapn Tužilaštvu još 1996. godine, a svakako na svedočenju u *Predmetu Dokmanović*, jer je povodom jedne stranice tog dokumenta svedok već dao iskaz. Nas čudi da Tužilaštvo od 1998. godine do danas taj dokument ne pribavlja od svedoka koga je stavio na listu, pre 65ter, na potencijalnu listu, znači još u julu mesecu je on stavljen na prvu listu 66(A)(ii), da ne pribavlja taj dokument i sada nama ostaje tri dana ili dva dana da prođemo kroz taj dokument. Mi samo molimo Pretresno veće, pošto govorimo sada u jednom apstraktnom odnosu prema tom dokumentu, molimo Pretresno veće da ukoliko se na dokumentu pokaže nešto što bi zahtevalo dodatne istrage naših timova da u tom slučaju može da nam se omogući, kao što ste ranije zauzimali stav, eventualno neko dodatno unakrsno ispitivanje što mi lično ne bismo voleli, voleli bismo da se stvarno sa svedokom završi odjedanput, ali ne znamo zaista šta se nalazi u ovakvom dokumentu koji... U jedno smo sigurni sa tužiocem da je ovo značajan dokument. Pa smo to hteli da vam stavimo u smislu naše pozicije, a inače potpuno smo saglasni i spremni da počnemo sa našim delom posla, samo da nam se omogući vreme da ipak prođemo dokument sa klijentima. Ja želim da se ispravim u toliko što je u zapisnik pogrešno ušlo da je taj dokument bio na listi 65, ne nego je ime svedoka Kypra bilo na listi 65, a i pre toga. To je nesporno da je je on jedan od svedoka koje je Tužilaštvo od početka imalo nameru da pozove na ovo svedočenje, a nije od svedoka koji je kasnije stavljen na listu.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lukiću. Pretresno veće za sada ne vidi svrhu u tome da se razmatra zbog čega je do ovoga došlo, nas brine činjenica da je do toga došlo. Mi želimo da se ovo suđenje nastavi što je brže moguće i što pravičnije. Počecemo sa iskazom svedoka u petak, a bude li nekakvog osnova za zabrinutost onda zastupnici Odbrane mogu to pitanje da pokrenu u petak kada počnu sa unakrsnim ispitivanjem i onda ćemo da procenimo *meritum* takvog zahteva.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, hteo sam samo da dodam da mi nismo imali taj dokument.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, objasnili ste, shvatamo.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala vama. Budući da nema drugih pitanja, možemo da nastavimo sa iskazom svedoka. Potsetio bih vas na izjavu koju ste dali početkom svedočenja, a koja još uvek važi. Izvolite, gospodine Smith. Da li ste gotovi sa glavnim ispitivanjem?

TUŽILAC SMITH: Jesam, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite, gospodine Domazet.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. Dobar dan gospodine Karloviću.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja sam Vladimir Domazet, jedan od advokata gospodina Mrkšića i ja ću vam postaviti neka pitanja u vezu vašeg svedočenja. S obzirom da govorimo jezikom koji obojica razumemo i ja ću se truditi, a i vas molim da uvek napravimo pauzu između pitanja i odgovora da bi lakše bilo prevedeno na engleski jezik i da bi... da ne bi bili nikavih problema sa ovim zapisnikom.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nema problema.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Najpre gospodine Karloviću nešto vrlo kratko u pogledu vaših ličnih podataka. Juče ste dajući podatke mom uvaženom kolegi, čini mi se da ste rekli da ste trenutno privatni preduzetnik ili vlasnik jedne firme građevinske ili tako nečeg. Nije možda mnogo bitno, ali samo je pitanje s obzirom da ste pre nekih šest meseci svedočili u Beogradu i da ste rekli da ste penzioner, odnosno umirovljenik. Šta je od toga tačno i da li je tu došlo do nekih promena u vašem satusu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je i jedno i drugo. Ja sam umirovljen i vlasnik sam jedne građevinske firme.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A umirovljeni ste kao oficir, časnik Hrvatske vojske je li tako? Do 2002. godine ste bili u Hrvatskoj vojsci i znači stekli ste tu mirovinu na osnovu vašeg staža u vojsci. Jesam li u pravu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mirovinu sam stekao na osnovu svoje invalidnosti, zdravstvenog stanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, ali iz vojske. Niste nikakav drugi radni odnos imali pre tog statusa?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Juče ste rekli odgovarajući na pitanje da niste služili JNA i da je prva vojska bila Hrvatska vojska u koju ste stupili negde u osmom mesecu 1991. godine. Moje pitanje je... 1989. godine ste završili srednju školu i po tadašnjim propisima, zakonima one zemlje vi ste tada bili, trebalo je tada da idete na odsluženje vojnog roka. Vi očigledno niste otišli. Koji je razlog tome? Da li ste vi na neki način izbegli, da li ste uopšte bili pre toga regrutovani i prošli kroz one preglede i kontrole i bili vojni obveznik registrovan u Vojnom odseku za narodnu odbranu u Zagrebu pretpostavljam?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Evo ovako. Kao prvo, ja sam školu završio 1989. godine, tačno u pravu ste. 1990. godine sam se oženio i pošto je moja supruga imala 16 i po godina kad sam se oženio, tražio sam da mi se odgodi služenje vojnog roka zbog uzdržavanja i supruge i djeteta koje je kasnije rođeno. Ne znam jesam li odgovorio na sve što ste me pitali. Ako niste, sjetite me.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste, odgovorili ste. Moje jedino dodatno pitanje je da li to znači da ste regularno dobili odlaganje odlaska na odsluženje vojnog roka i da je to razlog što niste otišli na odsluženje vojnog roka 1989. godine i 1990. godine kad je po zakonu to trebalo da učinite?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, regularno sam dobio odobrenje za odgodom služenja vojnog roka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala lepo. Rekli ste i juče, a i ranije u izjavama da ste u osmom mesecu 1991. godine stupili u Hrvatsku vojsku, da ste imali obuku od 15 do 20 dana u Kumrovcu, je li to tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Nemojte me držat' za svaki dana, ali cirka tako nekako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete mi reći s obzirom da... Složićete se verovatno samnom da je to vreme, bez obzira da li je 15 ili 20 dana, dan više ili manje, kako sami kažete, malo za bilo kakvu vojnu obuku, pa me interesuje koja vrsta vojne obuke je to bila, kakva, da bi vi za to relativno kratko vreme bili obučeni kao vojnik?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa tu ste apsolutno u pravu, naravno da je to prekratka obuka, to je bila osnovna obuka znači da se nauči nešto o pješačkom oružju, da se nauči pucati, to je u biti bio takav tip vojne obuke.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste u okviru te obuke imali uopšte i predavanja o pravima i obavezama vojnika, dakle da je, kako ste i sami rekli, sukob počeo ili tinjao na vidiku, da li ste imali obuku u pogledu toga šta su vaša prava i obaveze u slučaju da u borbi vi zarobite neprijateljskog vojnika ili obrnuto, ako vi budete zarobljeni?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Naravno da smo imali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li ste bili upoznati kroz tu obuku ili znali u to vreme činove tadašnje JNA?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nisam poznavao činove JNA.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Kao jedno obrazloženje za vaš dobrovoljni odlazak u tu Hrvatsku vojsku kako ste rekli je bilo, da ne pogrešim, da je... hteli ste da branite domovinu i rekli ste da je tada Hrvatska bila napadnuta i na pitanje mog uvaženog kolege od koga, rekli ste od JNA. A sami ste dodali kao najkritičnije delove da su to bili Istočna Slavonija, Lički deo, Južni deo i Banija. Da li se sećate tog vašeg odgovora juče?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mene interesuje šta podrazumevate pod tim Južnim delom, jer ovi ostali su mi neki način jasni.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim da dio Dalmacije, donji dio, znači Zadarski dio, Šibenski dio... ako je to južno onda je to to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li ste na to mislili i na onaj deo oko Knina? Pod tim ili pod nekim drugim.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Biću iskren, nisam uopće razmišljao o tome.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste ta četiri da kažem područja po vama pomenuli kao kritična. Da li se možemo složiti u ocenu da su to područja na kojima je bio jedan značajniji procenat srpskog stanovništva kao stanovnika tih delova, negde čak i pretežni?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Možemo se složiti s tim i možemo se složiti da je tamo živio i značajan broj hrvatskog stanovništva.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Svakako, svakako gospodine Karloviću, jer radi se o Hrvatskoj, ali upravo ovi krajevi koje ste pomenuli... Dakle, slažemo se da su... Verovatno ste ih zbog toga pomenuli kao kritične, jer su u to vreme... došlo je do tenzija između srpskog i hrvatskog stanovništva, to nije neka tajna, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se ne mogu s tim složiti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne možete da se složite samnom da je došlo do tih tenzija ili nešto drugo?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se složiti da je došlo do tenzija između stanovništva, jer stanovništvo nije imalo ni oružje, ni tenkove, ni topove, ni minobacače. S tim se ne mogu složiti. Stanovništvo nikad ne bi ratovalo jedni između drugih, samo između sebe zbog nekakvih svojih razloga. Stanovništvo nije imalo u kućama minobacače.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, hvala, to je vaša ocena... Možda... Neću se na ovoj temi zadržavati, jer je to stvar i za neke druge koji će to utvrđivati ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: S tim se slažem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A sada bih prešao na ovu temu, ne bih se zadržavao na ovom. Vi ste pomenuli nekoliko mesta na kojima ste bili pre nego što je vaša jedinica došla u Vukovar. Međutim, mene interesuje naravno samo Vukovar. Rekli

ste da ste negde u noći između 30. septembra i 1. oktobra stigli u Vukovar preko Bogdanovaca i Lušca, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Objasnili ste da ste do Bogdanovaca došli prevoznim sredstvom, autobusom, a zatim pešice preko Lušca do Vukovara. Moje pitanje je da li ste, dakle te noći u tom imali bilo kakav sukob sa nekim, sa JNA ili ste bez ikakvog sukoba ušli i došli do Vukovara?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da smo ušli u bilo kakav sukob ne bi sigurno ušli u Vukovar, znači nismo imali sukob. Jer mi smo bili premala skupina da bi mogli ući u nekakav otvoreni sukob. To je vama jasno vjerovatno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Svakako, ali iz ovog vašeg odgovora mogu da zaključim da je ta skupina bila samo onih 21 vojnik koji je dolazio. Niste dolazili sa još nekom drugom eventualnom jedinicom istovremeno?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tačno, to je to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Takođe ste rekli da ste tu zamenili drugu jedinicu, pretpostavljam vaše brigade koja je pretpostavljam takođe napustila Vukovar i otišla ili je ostala? To je moje pitanje.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Otišla je iz Vukovara. Istu noć.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pretpostavljam na isti način, istim putem?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: To ne znam. I ja mogu pretpostavljati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste gospodine Karloviću da ja ta jedinica bila pod komandom Tihomira Perkovića, a njegov zamenik je bio Josip Nemeč. Kao viši časnici, šta su oni bili po činu i jedan i drugi? Da li su imali tada čin i kakvog su vojnog obrazovanja bili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Što se tiče činova mi nismo tada imali činove, imali smo samo dužnosti, a što se tiče njihovog vojnog obrazovanja, ne znam zaista kakvo je bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kao jedinica vas 21 u koju ulazi pretpostavljam ulaze i njih dvojica, u taj broj, da li ste vi bili neka posebna ili specijalna jedinica ili onako kako ste rekli deo, čini mi se Prve brigade?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo bili dio Zbora narodne garde, pripadnici Prve brigade. Nismo imali naziv specijalne postrojbe.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, rekli ste Prvi bataljon, Treća četa. Da li ste vi bili ta četa ili ste bili deo te Treća čete?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo bili ta četa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li vam je poznato gospodine Karloviću gde je bilo sedište brigade ili bataljona i ko je komandovao brigadom odnosno bataljonom?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: U to vrijeme... Ako razmišljam o zapovjedniku,

biću iskren da ne mogu točno odredit' ko je zapovjedao brigadom. Mogu, mogu navest' dva imena i jedan od njih vjerojatno je zapovjedao. Mislim da je gospodin Rukavina, general Rukavina i gospodin, danas general, Josip Lucić.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: I ne znam gdje je bilo sjedište brigade. Mogu isti reć' jedno ime gdje bi moglo bit' sjedište, ali ne mora biti točno. Mislim da je sjedište brigade bilo u Rakiti, u blizini Zagreba.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, i ova imena koja ste rekli ako moguće komandire, oni nisu bili ovo vreme u Vukovaru, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, njih nisam ni vidio tad nikad. U to vrijeme ih nisam uopće poznao te ljude.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govoreći samo o ovoj vašoj jedinici, govorili ste nešto o naoružanju i to ličnom naoružanju, dakle puškama i automatskim puškama... Vi ste pominjali u svojim izjavama, pa je moje pitanje da li ste imali i ručne i druge bacače?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Imali smo bacače raketne za jednokratnu upotrebu, takozvane zolje. Gospoda vojnici će znati o čemu govorim, a verovatno i vi. I rekao sam da smo, da je svaki vojnik zadužio po dvije ručne bombe.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ovo ste imali pored ličnog naoružanja, automatskih pušaka, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste rekli da ste imali uniformu, čak ste objašnjavali koje je obeležje imala ta uniforma. Mene interesuje jedan detalj koji se kasnije pojavio, setićete se kada, da ste imali na nogama žute čizme. Da li ste tu obuču dobili u samom Vukovaru ili sa tom obučom i došli u Vukovar?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Dobio sam je u Vukovaru.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li vam je lično poznato, za vreme tog vašeg boravka u Vukovaru s obzirom da ste i menjali položaje na kojima ste bili da su sem onog lokalnog stanovništva koje je učestvovalo nesporno u borbama da su bile i druge jedinice iz Hrvatske, bilo vojne ili policijske?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li vam je poznato da li su bile i jedinice HOS-a. Pretpostavljam, i ako ne onda sa račitimo to, da znate šta je u to vreme bio HOS?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo da su bile jedinice HOS-a u Vukovaru, ali nisam nikada s njima imao nikakav kontakt.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi, samo vaša jedinica imala svoj štab ili stožer kako se kaže ili je bila pod nekom komandom nekog drugog stožera u samom Vukovaru? I ukoliko jeste, gde se nalazio?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mi nismo imali nikakav svoj stožer i mi smo bili podređeni Zapovjedništvu odbrane grada. Ja sam jedanput u kamionu sjedio dok smo čekali ispred tog bunkera gde se nalazila ta, taj Stožer odbrane grada. To je jedino... Nisam nikada bio unutra, znam tko je zapovjedao... Je l' još nešto? O kej.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo zbog transkripta, da možete reći pošto znate ko je zapovjedao i gde se nalazio taj Stožer ispred koga ste kažete jednom bili.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: U to vrijeme je zapovjedao gospodin Dedaković i znam da se nalazio u centru grada, ali ne znam točno gdje, ne znam ulicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li znate gospodine Karloviću gde se nalazio dvorac Eltz, da li ste tamo odlazili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, nisam nikada bio na dvorcu Elc, ne sjećam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste čuli šta se tamo nalazi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da proverim ono što ste juče govorili, čini mi se da sam vas tako razumeo, a vi ćete mi reći da li sam u pravu, kad ste govorili o artiljerijskom gađanju, pre svega vaših položaja pretpostavljam, rekli ste da ste mogli dobro da potvrdite pravac onima koji su dolazili iz pravca Vojvodine, dakle preko Dunava, dok sve ovo drugo niste mogli da utvrdite odakle dolazi pošto je dolazilo sa raznih strana. Ja sam tako razumeo vaše jučerašnje odgovore.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorili ste takođe i o povremenim nadletanjima ili napadima iz aviona JNA. Moje pitanje je da li vam je poznato da je u to vreme kad ste vi bili ili u prethodnom periodu bilo slučajeva obaranja tih aviona iznad Vukovara?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam, ne sećam se zaista da li sam govorio o avionima, ali to što vi kažete je točno da je bilo nadljetanja aviona. Što se tiče obaranja aviona nisam bio svjedok ni jednog obaranja, ali sam isto tako čuo da su srušeni neki avioni iznad Vukovara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate možda to što ste čuli da su oboreni, da li se odnosilo na period pre nego što ste vi došli ili se radi o periodu kada ste vi bili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Zaista, oprostite, ali ne mogu se sjetit'.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vaš prvi položaj je bio silos i objašnjavali ste juče položaj tog silosa, pa i značaj tog silosa. Da li se vaša jedinica ili neka druga bila na tom silosu, dakle pela na taj silos i koristila silos ili ne?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Koristili smo silos, jer smo mi bili smješteni u silosu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste inače, ako sam dobro razumeo juče, bili zapovednik one jedne desetine ili da kažem polovine ove jedinice, je li tako? Dakle, posle ove dvojice koje ste istakli kao... Vi ste bili jedna vrsta komandira desetine ili polovine ove jedinice, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još jedno pitanje u vezi toga o vašem snabdevanju za vreme dok ste bili tu. Odakle ste dobijali hranu, da li vam je poznato, da li se ona delila sa nekog zajedničkog mesta?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam otkuda, znam da je kamion doveo svaki dan hranu, ali otkud, stvarno nemam pojma.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Juče ste na pitanje mog uvaženog kolege koji se interesovao za razlike između JNA, drugih formacija vojnika, dali dosta detaljno objašnjenje i tu ne bih imao posebnih pitanja osim u jednom delu koji mislim da bi trebalo na neki način da raščistimo, vi ste govorili o tome da su rezervisti kao pojam deo one regularne vojske JNA. Da li ste mislili pod tim na one rezerviste koji su redovnim putem bili mobilisani i uključeni u jedinice JNA ili uopšte na rezerviste kao... koji su postojali, koji su imali, možda i znate, po propisima neki od njih čak i uniformu kod kuće i čekajući poziv. Dakle, da li mislite na rezerviste koji su redovnim putem mobilisani u JNA ili na rezerviste koji su se kao dobrovoljci bez toga javili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa evo, sad ću vam odgovoriti. Jučer nisam imao razvrstane te dve skupine, ali mogu vam sad odgovoriti. Da smatram i jedne i druge rezervistima i pripadnicima regularne JNA. Ne vidim problem, meni je isto to. I još, ako mogu vam još nešto reći. Ovo što sam ja dao i opis uniformi i svih ovih karakteristika, ja sam i gospodinu tužitelju rekao da je to moj sud, kako sam ja primećivao, kako sam ja vidio. Ispričavam se ako sam prebrzo za pisanje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Moje pitanje vama je dakle bilo... Slažem se potpuno s vama da onaj ko je rezervista dobije poziv, priključi se jedinici po tom pozivu i deo je te vojske, bez obzira uz one kako su zvali mlade vojnike o kojim ste i vi govorili, oni koji su služili vojni rok. Međutim, ako je vaš odgovor na moje pitanje da i oni drugi koji nikakav poziv nisu dobijali, a koji su predstavljali rezervu, koji su bili rezervisti, pa su učestvovali u borbama, da li oni mogu biti deo regularne JNA ako jednostavno nisu po zvaničnom pozivu, zvaničnom uključanju u tom jedinicama.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pazite, složićete se samnom da ja ne mogu znati ko je dobio poziv. Ja sam opisvao vojnike kako su mi izgledali i gde bi ih svrstao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, hvala. Moguće da je zbog toga i ova... na neki način se ne možemo da razumemo. Ja sam hteo da ovaj, to odvojimo, mada ste vi objašnjavali da su ovi da kažem drugi teritorijalci nosili uniforme ili čak i mešane uniforme tako da su se jasno razlikovali od onih regularnih JNA vojnika, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam ih mogo razlikovati, a da li sam bio u pravu, ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se radi o borbama u Vukovaru, vi ste pomenuli da ste posle nekih dvadesetak dana se povukli sa te linije kod silosa i bili u Prvomajskoj ulici i učestvovali u tim borbama postepeno se povlače i prema centru grada kako su se razvijale operacije, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, u tom periodu ste sigurno imali i direktnih borbi za razliku od onog perioda kod silosa kada kažete da direktnih borbi niste imali. Moje pitanje je da li u tom periodu, vi, vaša jedinica ili ste možda videli i neku drugu jedinicu, da je imala zarobljene pripadnike ili ranjene zarobljene JNA?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam imao prilike susresti se sa zarobljeni, vojnicima JNA ili bilo koje druge grupe, a ne sećam se da je i moja grupa bila u prilici naći se u takvoj situaciji. S tim da smo mi bili u jednoj drugoj poziciji kad smo došli na te položaje. Nismo više bili jedna grupa nego smo razbijeni, pridodani smo raznim grupama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Razumem. Dakle, ova jedinica od 21 u startu razbijeni ste i bili ste u raznim jedinicama, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Na raznim položajima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi znate, bar tako sam shvatio iz onih vaših odgovora gde se nalazila policijska stanica u Vukovaru, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Znam otprilike.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li odlazili u tu policijsku stanicu dok je ona još funkcionisala kao policijska stanica?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste možda čuli da se u okviru te policijske stanice nalazio jedan zatvor za pritvorene odnosno zarobljenike?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Negde sredinom jedanaestog meseca objašnjavali ste situaciju u Vukovaru i vaša ocena, i ne samo vaša je bila da je pitanje samo dana kad će Vukovar pasti i vi lično ste gledali šta ćete uraditi i opisivali ste šta ste vi tih poslednjih dana radili, mislim na onaj period kad ste došli u bolnicu. Da li je tada vaša jedinica bila na okupu, da li ste tada na nivou jedinice sa vašim komandantom Perkovićem dogovarali šta ćete raditi? Da li ćete napustiti Vukovar, ići u proboj ili ostati.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mi apsolutno više nismo postojali kao jedinica, a moj zapovjednik Perković, on nije ostao, on se istu noć vratio iz Vukovara. Jedna digresija na... A što se tiče agonije pada grada to se već negde od 1. jedanaestog vidjelo da je pitanje dana, ne samo sredine meseca.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste sada pomenuli vašeg komanda Perkovića da je otišao, nisam najbolje razumeo kada je otišao?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Velim istu noć kada smo došli u Vukovar, on je otišao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mislite na 1. oktobar, 1. deseti kada ste prvi put došli?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, o tom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da on nije ni ostao sa vama ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa ko je onda komandovao vašom jedinicom ako on za svo ovo vreme nije bio sa vama?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Josip Nemeć.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste tada, kako ste juče rekli i u ranijim izjavama, rešili da idete u bolnicu, je li tako, i da tamo se predate, jer ste očekivali ulazak JNA u Vukovar, pa i u bolnicu, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Juče je moj uvaženi kolega čini mi se na kraju ispitivanja... prošao je kroz sve vaše izjave koje ste davali u raznim postupcima u vezi ovoga i jednu po jednu, vi ste potvrdili da ste sve ove izjave koje je on juče citirao, dali... da ih se sećate i rekli ste naravno da ste uvek govorili istinu i samo istinu u tim izjavama, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja bih vas pitao nešto u vezi izjave koju ste 1995. godine dali istražiteljima ovog Tužilaštva, baš u vezi same bolnice. Mislim da bi možda bilo najbolje, vi verovatno tu izjavu nemate ispred sebe, možda da vam tu izjavu u jednom primerku dam da eventualno pogledate i da kažete da ovo što vam predočavam, da li stoji u toj izjavi ili ne.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi pročitajte, ja imam povjerenja u vas.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa evo, ako tražite možete da dobijete, ja bih voleo ipak da imate, molio bih sudskog poslužitelja da vam da primerak, pa ćete videti da li ima potrebe. Pogledajte stranu 3, treći stav, a za mog uvaženog kolegu, engleska verzija je isto strana 3, peti pasus. Kada kažete da oni koji žele da predaju oružje odu u bolnicu i predaju svoje oružje i uniformu i onda citiram šta piše u izjavi: "Kada sam stigao u bolnicu sa svim drugim vojnicima, rečeno je da skinu uniforme i obuku civilna odela kako god mogu naći". Jeste našli taj pasus gde to stoji?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, jesam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jel' stoji to u vašoj izjavi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne stoji, ako mogu digresiju, vi niste dobro pročitali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Evo, pročitajte vi.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: "Kad sam stigao u bolnicu, svim drugim vojnicima je rečeno", to je bitna razlika od onog što ste vi pročitali, "svim drugim vojnicima".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Je li tačno ovo kako stoji u izjavi, kako ste vi pročitali?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

SUDIJA PARKER: Gospodine Karloviću, molim vas da se vratite svojoj dobroj navici da gledate u monitor i čekate dok zapisničar završi sa zadnjim redom pitanja pre nego što započnete da odgovarate. Molim vas da imate to na umu. Gospodine Domazet, molim vas da i vi to pokušate, hvala.

SVEDOK KARLOVIĆ: Ja se ispričavam časnom Sudu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dakle, da ne bi bilo zabune, evo pročit ćemo ponovo zbog ovoga. U izjavi stoji: "Kad sam stigao u bolnicu, svim drugim vojnicima je rečeno da skinu uniforme i obuku civilnu odeću kakvu god mogu naći". Potvrdili ste da je to vaša izjava, pa vas pitam ko je to rekao ovim vojnicima da ovako postupi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja da sam znao tko je rekao, ja bih gospodine i tad rekao imenom i prezimenom. Ja zato navodim da je rečeno. Tko je rekao, ne znam. Ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, ne znate ko je rekao. U redu. Vi ste proveli najmanje tri dana ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tri noći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tri noći u bolnici. Čini mi se da ste rekli za to vreme koliko se sećate, nista bili popisivani nit je pravljen neki popis. Moje pitanje je da li vas je za to vreme uopšte, bilo ko u bolnici ili drugi pitao šta tu radite ili vas i one ostale... Kako je moguće da toliko vremena provedete, a da vas niko ništa ne pita, jer nije sporno da vi lično niste bili ranjeni niti tražili da budete upisani kao pacijent bolnice. Je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Oprostite, šta želite da vam odgovorim? Kako je moguće... Nisam vas razumio. Što bih vam trebao odgovoriti? Ja ne znam kako netko nije mene ništa pitao. Zaista nije, razumjete me, ne znam šta da vam odgovorim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, dakle potvrđujete da vas za to vreme niko nije ništa pitao, ni zbog čega, ni zašto ste tu, ni pravio spisak niti bilo šta s vama razgovarao?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sjećam, nije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se radi već... Pomenuli ste da ste 19. videli prve pripadnike JNA i da nikavih nekih problema nije bilo, čak da su po svom nastupu,

kako ste upotrebili čini mi se termin, delovali prilično miroljubivo, je li tako?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je bio 19, 20. ste govorili o onoj situaciji, postrojavanju, pretresu da bi se eventualno oružje našlo i ulasku u autobuse. Pretpostavljam niste rekli, ali pretpostavljam da niste primetili da je bilo kod koga nađeno oružje koje je bilo predmetom ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se, koliko ja znam, nije nađeno nikakvo oružje kod nikoga. Po mom sjećanju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako sam vas dobro razumeo ceo taj postupak pretresa i ulaska u autobus vi ste ocenili normalnim, korektnim ponašanjem, niste imali tu primedbe, vi lično, na ponašanje onih vojnika JNA tom prilikom.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa normalno vojničko ponašanje. Tad nije bilo nikakvih ekscesa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. U samoj kasarni ste takođe opisali da se u vašem autobusu nalazila dva vojnika, pretpostavljam pored vozača koji nisu dozvoljavali nikome da ulazi u autobus iako je bilo pritisaka od onih ljudi koji su sa strane dobacivali i vređali. Mogu da ocenim da i tu ulogu tih vojnika JNA ste ocenili pozitivno. Tu ulogu u autobusu.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste napustili kasarnu i došli pred Ovčaru, to je sada jedan potpuno drugi ambijent, vi ste objašnjavali način na koji ste izlazili, šta ste videli. Međutim, tu me interesuje je li tu vi kažete da ste videli i vojnike JNA, dakle pretpostavljam da su to vojnici koje ste zatekli tamo, koji su se već nalazili kada su autobusi stigli. Da li je to i vaš bio zaključak?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da ostavimo po strani one koje ste identifikovali kao četnike, teritorijalce ili one druge, kad se radi o vojnicima koje ste videli oko hangara, koje ste tu zatekli, možete li mi reći kakvu su oni vrstu uniforme nosili, jer je JNA imala, znate, i SMB i one maskirne, dakle u kakvoj su uniformi bili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko se sjećam, da je bilo i jednih i drugih uniformi. Ne mogu sad opisat' kojih je bilo više, dozvolite da 15 godina može učinit' svoje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate šta su nosili na glavi, da li kape, šlemove ili ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Neki su imali šljemove, neki su imali kape.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li u nekom trenutku tu mogli da vidite ko je tim vojnicima JNA komandovao, da li su imali nekog ko im je u to vreme kada ste se vi tu nalazili njima komandovao?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu striktno reć da znam da sam vidio ko je kome zapovjednik osobno, ponaosob. To ne mogu se sjećat' niti znat'.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ali govorili ste o nekim oficirima, pominjali ste jednog pukovnika kome se niste mogli ni sada da setite prezimena, da vas podsetim, pominjali ste ga pod raznim, da je možda Ivanković, Jovanović, Janković ili tako nešto. Prvo moje pitanje, s obzirom da ste vi pomenuli jednog Ivankovića kao sina doktor Ivankovića koji se tu nalazio, kad govorite o tom pukovniku koji nosi slično prezime, pretpostavljam da niste mislili na ovog Ivankovića, sina doktora Ivankovića kog ste pominjali?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne, nisam mislio na tog.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, radi se o drugoj osobi o drugom potpuno... oficiru JNA. Moje pitanje... ako vas budem... Da li se možda radilo o pukovniku Vojinoviću ako bih vam na ovaj način osvežio pamćenje, da li se možete setiti i ukoliko ne, da li ne isključujete mogućnost da se taj pukovnik prezivao Vojinović?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pazite, bilo bi od mene jako smješno i nekorektno da prihvatim Vojinovića. Meni su ova prezimena u glavi i meni jednostavno Vojinović sad ništa ne znači.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Svakako. Prošlo je mnogo vremena, a vi se ni tada niste mogli setiti, vi ste dali tri ili četiri čak različita prezimena kao moguća koja su vam padala... Hteo sam samo da vidim da li se radilo o ovom pošto je moguće ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Volio bih da mogu... Znete, ali ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, mislim da je ovaj svedok prvobitno ponudio svega dva imena, a ne tri ili četiri.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Časni Sude, moguće da sam ja u ovom pogledu video, u izjavi čini mi se da se spominjalo i treće kao Jovanković ili Jovanović, ali u svakom slučaju nije Vojinović i zato je moje pitanje bilo da li se seća Vojinovića i svedok je dao svoj odgovor, ja mu zahvaljujem. Hvala.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Hvala vama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ono šta me interesuje, a to je eventualno učešće u onom špaliru koji ste pominjali, dakle špaliru koji je tukao sve one koji su ulazili, čini mi se da sam juče dok ste odgovarali na pitanja mog uvaženog kolege rekli da po vašem sećanju su svi učestvovali, pa ako se to svi za špalir odnosi i na one vojnike JNA koje sam spomenuo, imao bih nekoliko pitanja, pa vas pitam da li se i na njih odnosi to što ste juče rekli da su svi učestvovali, da ne možete da odvojite?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: U tući su učestvovali svi. Bilo vani hangara, bilo unutar hangara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dajte da odvojimo unutar hangara od onog van, od onog špalira kad se ulazi, pa ćemo doći do onoga šta je bilo unutra. Dakle, pitam vas za ono što se dešavalo napolju, špalir za koji ste rekli da su bili u dve kolone sa jedne i

druge strane lica, da li se sećate da li u u tom špaliru bili i vojnici JNA, dakle redovni vojnici, da su i oni tukli na ovaj način one koji ulaze?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Jesu. Ako vam mogu još malo nešto reći što se tiče toga. Vojnici JNA su dolazili po te grupe, u taj špalir i odvodili unutra. Tako da je dosta teško, to se događalo u špaliru i onda su i oni tukli u tom špaliru, a bilo je vojnika JNA i u špaliru. Veći dio špalira su činili četnici i teritorijalci. Ako sam odgovorio ono što ste htjeli. Ne znam što bih vam još odgovorio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste tako govorili i u svojim ranijim izjavama?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Možda nisam tako detaljno, ne sećam se više.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da uzmete ovu izjavu ispred vas, dakle izjava iz 1995. godine, da okrenete stranu 4 i samo da vidim, to je deseti negde pasus kako sam ja ocenio gde počinje, pasus počinje: "Autobuse su postrojili". U engleskoj verziji je peta stranica, drugi pasus.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Dobro, ja čitam našu verziju ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Izvinjavam se, ja to zbog kolege tužoca kažem ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ispričavam se onda.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li stoji ovde, evo ja ću pročitati, vi ćete mi reći da li je to ono što stoji u tom delu izjave. "Austobusi su postrojili jedan za drugim, a prvi autobus se nalazio u ravnini sa ulazom u hangar. Natjerali su nas sve da izađemo iz autobusa, a kad sam izašao, video sam da sa svake strane ulaza u hangar stoji red četnika. Naterali su ljude iz svakog autobusa pojedinačno da prođu između ta dva reda četnika, pa dok sam stajao u redu, video sam da četnici tuku ljude koji prolaze između redova drvenim štapovima, lancima, kundacima pušaka. S nekih ljudi su skidali odeću, pa su neki na sebi imali samo donje rublje." Je l' sam tačno pročitao ovaj pasus iz ove vaše izjave?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pročitali ste tačno ono što sam ja izjavio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' primećujete da se u toj izjavi na tri mesta pojavljuje da su samo četnici bili i u tom špaliru i da su samo oni tukli i da se nigde ne pominju čak ni neki drugi teritorijalci, a pogotovu ne vojnici. I ta izjava je data 1995. godine i vi tu izjavu nikada niste menjali do juče kada ste ovako kao što ste malopre objasnili odgovarali na pitanje i umešali vojnike JNA u taj špalir?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja u ovoj izjavi ne navodim da su samo četnici tukli. Ja i dalje stojim da je veći dio ljudi u špaliru bio pripadnika četničke formacije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali složićete se sa mnom da to niste rekli u izjavi već da stoje samo četnici i to na tri mesta objašnjavajući u ovom pasusu. Dakle, nigde ne stoji ni da su većinom ni da je bilo nekih drugih već isključivo govorite o četnicima.

Kada se radi, malopre ste pomenuli, pa sam rekao da ćemo odvojeno o tome govoriti, govorili ste o batinanju u samom hangaru. I vi ste juče rekli, a i u ranijim izjavama, čini mi se da ste vrlo kratko bili u hangaru i ocenili ste to vreme na tri, četiri minuta otprilike i

rekli da ste dobili nekoliko udaraca i da je odmah iza toga ste čuli reakciju nekog ko je došao sa kapetanom i opisali ste da je tada prestalo i da su vas izveli. Je li ste tako izjavili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možemo složiti da za to vreme, krako vreme koje ste uvedeni i lično počeli da vas tuku, da niste imali dovoljno vremena da pratite situaciju u celom hangaru, da vidite ko šta radi, koliko učestvuje i ko koga tuče i ko učestvuje u tome. I da ste o tome i davali neke izjave na koje ću vas sada potsetiti, ali je moje pitanje, s obzirom da ste juče ovo rekli, koliko ste bili u situaciji za to kratko vreme i s obzirom da ste vi lično bili fizički napadnuti da sve drugo možete da vidite?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Očekujete moj odgovor, je li tako?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tri, četiri minute i nisu tako kratko gospodine, to je jedna stvar. A druga stvar, vi kad ulazite u hangar imate cijelu situaciju pred sobom, ne možete ne vidjet što se događa... 10 sekundi je kratko vreme, ali tri, četiri minute, sigurno nije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste pre nekih otprilike šest meseci davali izjavu u Beogradu pred sudom i govorili ste o tome. Ja, s obzirom da je to transkript suđenja, dakle zapisnik koji beleži kao i ovde, svaku reč koja se izgovori, ja bih vam dao da stoji ispred vas da bih vas podsetio na neke izjave. Te koje ste tu dali, da mi kažete da li ste to rekli u Beogradu, pa vas molim, molim sudskog poslužitelja da vam tu izjavu ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Bitno je samo da sam tamo bio kao svedok Obrane za zločine na Ovčari.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pre nego što pogledate, ako mogu upravo da vas pitam, svedok... Da vi ste rekli na tom suđenju da ste svedok Obrane, pa vas je, ako se sećate predsednik Veća upozorio da ste vi svedok koji treba naravno da govori istinu, da ne postoje tamo svedoci Tužilaštva i Obrane, ali tačno je da ste izjavili da ste svedok Obrane. Obrane, pre svega misli, verovatno mislite na onu dvojicu koje ste juče pominjali, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa oni su dio Obrane, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali da li ćete se složiti sa mnom da su ta dvojica optuženi kao jedni od paravojnika koji su učestvovali u tome?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Oprostite, ja ne znam zaista kako su oni vođeni i kako su na sudu suđeni, zaista nemam pojma. Da li su paravojne, da li su rezervne, ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li pogledati stranicu 20 ovog transkripta. Da li možete naći vaš deo izjave gde stoji u pogledu upravo ovoga o čemu govorimo da ste izjavili: "Nisam baš puno gledao konkretno ko koga udara, ali se čulo da ljudi moraju spustiti glavu dole, a ruke na leđa. Moram biti iskren". Molim? Jeste našli?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: 20. stranica. 20, je li tako?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, da 20.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Gornji dio, srednji, donji dio? Ne mogu... Da, da. "Nisam baš puno gledao konkretno ... "

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. "Ko koga udara, ali se čulo da ljudi moraju spustiti glavu dole, ruke na leđa. Moram biti iskren, ja sam možda dobio četiri, pet udaraca, ne znam ko me je tukao." I onda odgovarate: "Ja nisam bio dugo, tri, četiri minuta", ovo nije sporno. I čak i za sebe kažete niste... ne znate ko vas je tukao, kažete da niste konkretno gledali drugo, da ste bili vrlo kratko je to trajalo. Da li ipak ostajete pri ovome da su u tuči učestvovali i vojnici JNA?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja ovdje kažem da nisam puno gledao što je i razumljivo, ali sam vidjet' mogao. I ostajem pri ovome da su u tuči sudjelovali svi. Ali nisam gledao ko koga udara, da li dva vojnika udaraju jednog ili 10 udara jednog ili svi udaraju sve, to nisam gledao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još jedno, ocena vaša, kad se radi o broju. Čini mi se juče da ste na pitanje mog uvaženog kolege govorili o tome koliko je bilo vojnika, dali svoju procenu vojnika i u hali, u hangaru i napolju, a da li se sećate da ste u Beogradu o tome bili pitani, čak je predsednik Veća uporno instirao i da ste uporno govorili da posle toliko vremena zaista se toga ne možete setiti? Pogledajte, mislim da je stranica 13, stranica 13, negde osmi, deveti red, počinje sa... Evo, ja ću pročitati, a vi pratite. Predsednik Veća, dakle on pita: "Koliko po vašoj proceni ima što četničkih formacija, što JNA?". Vaš odgovor: "Nemojte se ljutiti, al' se ne mogu sjetiti. Tako što". Predsednik Veća, ponovo postavlja: "Po nekim procenama, ne možete tako što?". Vaš odgovor: "Ne mogu se usudit' na takve procene, apsolutno bi bilo nekorektno nakon 14 godina da ja sad procenjujem, ne znam". Jesam tačno pročitao ovo što ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, da tačno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jer primećujete da tada nikako niste na pitanje predsednika Veća hteli da odgovorite o broju i pravili se da zaista posle toliko godina ne možete i da ne želite da kažete nešto što niste sigurni. A da ste juče davali te procene.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno se slažem s vama. Prvo, kad sam u Beogradu svedočio ja nisam u tom trenutku uopće niti znao što ću biti pitan niti sam bio spreman na bilo kakve procene. I ovo što sam dao procene, to su samo moji sudovi o brojevima, ne moraju biti tačni. Znači ja sam otprilike znao što ću biti pitan, razmišljao sam, dao sam brojeve koje sam i tužiteljima rekao da oni ne moraju biti tačni što se i slažem s vama da apsolutno stoji što kažete.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, ako mogu da razumem vaše objašnjenje, ovo što ste juče rekli je vaša procena koja ne mora biti tačna s obzirom na sve ove okolnosti, protek vremena, ovo što ste i ranije isticali?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa naravno, zato i jesu procene. Apsolutno.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Časni Sude, ja završavajući ovu temu iako nemam još mnogo, ali mislim da je možda zgodan trenutak za pauzu.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Domazet. U suštini je baš i pravo vreme da se promeni traka. Nastavićemo u 16.05.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, izvolite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Karloviću, pre nego što pređemo na drugu temu poslednu stvar da vas pitam u vezi Ovčare, poslednje pitanje, odnosno predočiću vam na onu istu okolnost za špalir ono što ste izjavili u *Predmetu Dokmanović*. Dakle, to je transkript koji je na engleskom jeziku, pa ću ga ja pročitati, moj kolega će pratiti da li sam dobro pročitao gde ste takođe izjavili da su četnici predstavljali deo ovog špalira i niste pominjali druge. Pročitaću vam početak 751. stranice *Predmeta Dokmanović*, na pitanje: "Šta ste onda videli kada ste morali da izađete iz autobusa?". Vaš odgovor je: "Video sam ispred hangara da su četnici napravili špalir i da su ljudi kroz njega prolazili". Dakle, i u *Predmetu Dokmanović* ste slično izjavili kao i u Beogradu, a prvi put ste juče i danas govorili o tome da su i vojnici učestvovali. Pretpostavljam da je isto objašnjenje koje ste imali ili imate neko drugo objašnjenje?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam vam malopre rekao o tome. Četnici su sačinjavali špalir, ali je bilo neizbežno da tu bude i vojska. Ne vidim u čemu je problem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Preći ću gospodine Karloviću na onaj dalji deo "Velepromet", "Modateks", "Velepromet". Nekoliko pitanja u vezi toga. Čini mi se da ste rekli da vas je do "Modateksa" dopratio i ono lice koje vam se predstavilo kao Štuka, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I čini mi se da ste rekli da se on vratio na Ovčaru. Odakle vam je to poznato?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ostalo mi je u uhu, jer oni su, u stvari njih je bilo više, četvorica ukupno, da se moraju vratiti nazad. Da se moraju vratiti nazad. Pošto sam se osjećao nesigurno bez njih, pitao sam da li oni mogu ostati s nama, on je rekao da se moraju vratiti nazad. I stoga je meni ostalo to da su se oni vratili na Ovčaru.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali da li su se vratili ili ne, to vi ne znate jer nikada više niste videli ta lica?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Naravno, naravno, apsolutno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ostala šestorica, vas je ukupno sedam bilo koji su napustili, došli u "Modateks", jer sva ostala šestorica su sa vama bila i u "Modateksu" i u "Veleprometu" sutradan?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pominjali ste čoveka koji je čuvao ili vodio računa u "Modateksu" pod imenom Deda. Da li je on imao neki čin, da li je bio vojno lice ili nešto drugo?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu znat' mogu samo procijenit', što se tiče čina, ne znam uopće da li je iamo kakav čin. Znam da je bio stariji gospodin.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li uopšte znate da li je imao čin odnosno da li je bio vojno lice ili ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je imao čin, ali je bio nadređeni tim vojnicima koji su bili još osim njega tamo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A za onog drugog u "Veleprometu" koje je komandovao kako kažete vojnim policajcima, ali da, rekli ste i to, nije imao beli opasač, pa niste mogli da idnetifikujete njega kao vojnog policajca, na osnovu čega ste njega... njega smatrate da je on komandovao, kakvu je uniformu nosio, već nije imao ovaj beli opasač, kakvu je uniformu nosio?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da li ste vi sad mene dobro pitali i da li ste razumjeli šta sam ja juče pričao o tome tko nije imao beli opasač. Ja nisam govorio o čoveku koji zapoveda na "Veleprometu" nego poslje o čoveku koji je sa vojnom policijom mene dopratio na "Velepromet".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ništa, objasnite to, mogućnost da sam pogrešno razumeo, onda objasnite, ovaj koji je komandovao ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Čovjek koji je zapovjedao na "Veleprometu" je imao oznaku vojne policije, čini mi se po sjećanju samo da je imao opasač, ne znam da li je imao i uprtače, u stvari poprečni remen, je li. Mislim da o njegovom bjelom remenu nisam ni govorio, ne znam da li sam prije izjavljivao uopće. Njega sam kvalifivirao kao zapovjednika vojne policije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorili ste o dolasku onoga za koga ste kasnije saznali da je zapovednik kasarne u Vukovaru i da vas je on odveo svojim ličnim automobilom, "Opelom" u kasarnu, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sećate li se, jer to stoji u transkriptu Ovčare, podsetiću vas ako se ne sećate, da li je on tada izgovorio, čini mi se da juče to niste govorili, da je tada u objašnjavanju sa ovim zapovednikom koga ste govorili, upotrebili ste reč balkanska psovka i onda rekli: "Do sada smo se sa ustašama morali obračunati, a sada ćemo morati sa četnicima".

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: I dalje stojim koda toga. Juče sam možda zaboravio, ali znam dobro da je... Nije mi se činilo to tako važno sa spominjem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali potvrđujete da je taj oficir zapovednik kasarne koga ste identifikovali to izjavio tada?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: On je vas svojim automobilom odvezao u kasarnu, ostali su autobusom i kao što sam vas razumeo, postupak u kasarni prema vama i ostalima je bio potpuno korektan. Dobili ste čini mi se i jelo, vodu i mislim da s te strane ste govorili o najnormalnijem i dobrom odnosu prema vama i ostalima te noći?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste govorili o Mitrovici u kojoj ste proveli šest meseci govori ste da ste više puta bili ispitivani, ali da niste nikada bili osumnjičeni ili da se nije vodio nikakav postupak prema vama. Da li vam je poznato da se prema nekim drugim koji su takođe bili zarobljeni i bili u Mitrovici vodili postupci za neka krivična dela kao što je oružana pobuna i da su čak izvođeni pred sud, pa i suđeni bili?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali vas lično nisu za to optužili?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nisu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li u svojim ispitivanjima govorili o tome, o svojoj ulozi u onome šta ste ovde pričali šta ste vi bili i u čemu ste vi učestvovali? Ili ste to izbegli?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Koliko god sam mogao izbegao sam pričati što nisam morao. Ali nisam krio toga da sam bio vojnik, da sam došao u Vukovar pod zapovedništvom iz Prve brigade, koji sama bataljn bio, to nisam krio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Čini mi se da ste juče rekli da je više lica učestvovalo u tim ispitivanjima, ali da ne možete da se setite imena ili nisu govorili. Ja bih vas pitao za jedno ime. Da li je neko od tih koji vas je ispitivao se predstavljao kao Branko ili pukovnik Branko?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se, ništa mi to ne govori.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste u tim ispitivanjima koja ste imali, da li ste ikada pitani za Ovčaru?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, naravno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Niti ste naravno vi bilo kome o tome pričali?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste govorili o suđenju u Beogradu i danas ste to ponovili ranije, da ste se smatrali svedokom Odbrane na tom suđenju. Je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste tom prilikom mislili, rešićete mi da li sam u pravu, Odbrane dvojice lica koja ste do tada znali po nadimcima Kinez i Mare?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jesam u pravu ako kažem da ste tek na suđenju u Beogradu saznali za njihova prava imena? Prezimena ustvari.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Djelomično ste u pravu, ako mogu pojasnit' zašto. Za Predraga Milojevića sam i prije čuo pod nadimkom Kinez, ali tad nisam znao da je to taj čovek, jer je već... čini mi se da je on tražen. To sam u hrvatskim novinama pročitao, za ratni zločin. Tad nisam mogao vjerovat' da je moguće da se radi o istoj osobi. Tako da za Kineza sam čuo i prije, a u Beogradu sam samo potvrdio da se radi o istom čoveku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Taj događaj o kome ste svedočili i kojim ste čini mi se na neki način pokušali da Sudu objasnite za tu dvojicu koji su bili u odnosu na vas, da to treba Sud da ceni, da li ćete se složiti sa mnom, a o tom događaju nikada do tada niste ništa izjavljivali niti davali izjave. Ni 1995. godine, ni 1996. godine, ni 1998. godine u *Predmetu Dokmanović* i da je to prvi put bilo tada, dakle u septembru 2005. godine da ste o tome, a i o događajima u "Veleprometu" preko noći što se dešavalo ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Dozvoljavate li da vam malo opširnije to objasnim? Iz razloga u prva dva ispitivanja istražitelja Haškog tribunala, cijela priča se završavala na Ovčari. Nikad se nije ni došlo do priče o mom daljem sljedu "Veleprometa". Ja jesam u Hrvatskoj dao detaljan iskaz u dva dana svojim službama sigurnosti u kojima jasno spominjem i Kineza i Mere. A prvi put me ovo istražiteljstvo i ovi tužitelji pitali za moj dalji sljed koji se dogodio iza Ovčare.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, to je vaše objašnjenje, ali da li sam u pravu kada kažem da ste o tome prvi put govorili i da se u vašim izjavama istražitelja iz 1995. godine u *Predmetu Dokmanović*, dakle u svim vašim zvaničnim izjavama sem toj koju vi pominjete, koju mi nemamo, da niste pominjali "Velepromet" i ovo što se dešavalo sa ovom dvojicom?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam tražio da dam izjavu i za "Velepromet", ali mi se nije, nije istražitelj zanimao dalji sljed. Znači ja sam prvi put u Beogradu pred bilo kakvim sudom ili istražiteljima ili kako da nazovemo to, dao službenu izjavu o "Veleprometu" i o ovoj dvojici ljudi koji su me spasili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Svakako, upravo sam vas to pitao. Dakle, prihvatate da je to prvi put bilo kad ste o svemu govorili. I ono šta se dešavalo u "Veleprometu" i u ovoj kući gde ste imali, što se dešavalo, gde su vas ova dvojica spasili i odveli, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ako ne brojimo ono što sam dao hrvatskim organima sigurnosti, u Beogradu je bilo prvi put da sam pred sudom govorio o Kinezu i o Mari.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Malopre ste na jedno moje pitanje rekli da vam nije poznato da li se u Beogradu sudi onoj grupi kao paravojnicima ili nešto drugo, ali možda ću preformulisati pitanje, jer svakako ste mogli da zaključite ko su ona lica koja su odgovarala, da li je među njima bilo aktivnih odnosno oficira JNA ili se radi o licima koji su bili ono šta ste vi zvali teritorijalci, četnici i drugi. Dakle, ona lica koja su tamo suđena. Ako znate, ako znate, bilo pre ili posle suđenja.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Je l' možete još jednom ponovit' pitanje, nisam vas dobro čuo, ispričavam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoću. Rekli ste mi malopre odgovarajući na pitanje da vam nije poznato da li su, taj izraz sam upotrebio, paramilitarci, ova dvojica za koje ste se vi zalagali i svedočili. Ja pitam za celu tu grupu koja odgovara. Da li je vama poznato, da li je u toj grupi, dakle bilo oficira JNA ili se radi isključivo o ljudima koji su bili u raznim drugim paravojnim, četničkim ili Teritorijalnoj odbrani ili bilo kojim jedinicama?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa meni uopće, meni nije poznato gdi oni mogu pripadati, mene to suđenje u Beogradu na neki način nije ni zanimalo do trenutka dok nisam ja trebao svedočiti' za ova dva čovjeka. Ako vas zadovoljava takav odgovor.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Čini mi se da ste to i ponovili. Moje pitanje je da li ste na tom suđenju u toku vašeg saslušanja, odnosno kao komentar na onu presudu koju ste kasnije čuli... Da preformulišem, dakle ne na suđenju nego vaš komentar na presudu Suda u Beogradu je bio i da li ostajete pri tome da je na sreću Ljuboja oslobođen optužbe za Ovčaru, a da je na žalost Milojević Kinez, osuđen i to na maksiamlnu kaznu od 20 godina zatvora. Je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno stojim pri tom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Moje pitanje je da li ovo, ove razlike u vašim iskazima juče i danas u odnosu na ulogu nekih vojnika JNA, prema onome što ste ranije izjavljivali, ima veze sa ovim suđenjem u Beogradu gde se sudilo drugim licima, ovde se sudi oficirima JNA, da ste želeli na neki način da smanjite udeo krivice onih ljudi koji su u Beogradu odgovarali na račun ovih ljudi koji ovde kao pripadnici JNA ovde odgovaraju?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nemojte se ljutit', al' moram tako reć', možda neću biti korektan prema ovom suđenju, ali vaše pitanje po meni nije korektno. Ta dva čoveka su mi spasili život, ja danas živim, imam šestoro djece i zato morate shvatit' zašto sam ja došao u Beograd i svjedočio. Ja bih volio i bio bih sretan da se dokaže da ova tri čoveka nisu kriva za ništa i ja ih uopće ne gledam ni kao JNA ni kao pojedinačno ljude, nego gledam na tragediju koja se dogodila tamo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam gospodine Karloviću, ja nemam više pitanja za vas.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Hvala vama, nemojte mi zamjerit'.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Domazet. Gospodine Boroviću, izvolite imate reč.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, časní Sude. Dobar dan gospodine Karloviću, ja sam Borivoje Borović, advokat.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Poštovanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prvo pitanje. Koji čin ste imali u Hrvatskoj vojsci? Pre penzionisanja.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Satnik.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste pričali da ste bili pripadnik Hrvatske vojske 1991. godine. Moje pitanje glasi da li je ta vojska bila organizovana vojska u smislu uniformi, naoružanja i komandi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja iz svog gledišta mogu reći da je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pripadnici Zengi, da li su oni bili Hrvatska vojska ili posebna formacija? Ili je to sve bila Hrvatska vojska.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam vam odgovoriti na to pitanje. Ne znam gdje su pripadali pripadnici Zbora narodne garde, da li su tad bili pod MUP-om, da li je već postojalo vojno zapovjedništvo, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da imate saznanja da oni nisu pripadali toj zvaničnoj Hrvatskoj vojsci o kojoj vi govorite?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam odgovorio da ne znam. Ne mogu reći da imam ovakva ili onakva saznanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste došli na lice mesta u Vukovaru, da li su pripadnici Hrvatske vojske svi bili naoružani i imali uniforme?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, da jesu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste videli kombinovane jedinice Hrvatske vojske i Zengi? Na terenu. Da li je to tako bilo?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Morate shvatiti da je za mene Zbor narodne garde bio Hrvatska vojska u to vreme.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Da li to znači da se slažemo da su i ti pripadnici Zbora narodne garde kao deo Hrvatske vojske, svi bili naoružani i ako jesu, kojom vrstom naoružanja?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam već o tome rekao, da smo imali pješачko naoružanje, rekao sam kakve vrste bacača smo imali i bili naoružani bombama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ponoviću znači samo kao potpitanje, da li to znači da su i pripadnici Zengi u tim vašim sastavima imali sličnu vrstu naoružanja i da li su svi bili naoružani tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznat podatak u vreme 1991. godine, da li su bile blokirane kasarne Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Poznat mi je podatak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je blokirao te kasarne, šta znate o tome?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ništa, nisam bio blizu ni jedne vojarnje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vam je poznat podatak da su te kasarne nakon blokada, da su ulazili pripadnici hrvatskih snaga, a da su odatle iseljavani pripadnici JNA, da li vam je to poznato?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi to poznato. Ne mogu o tom pričat' apsolutno jer ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Da li vam je poznat podatak... Tačnije, moje pitanje glasi da li vam je bilo poznato da je bila blokirana i kasarna u Vukovaru, po principu kao i ostale kasarne u Hrvatskoj?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste izjavili da ste učestvovali u operaciji "Oluja" i "Bljesak". Je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je prilikom te operacije proterano preko 200.000, 300.000 civila i to Srba iz Hrvatske?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja vam na to pitanje ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za to?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja vam na to pitanje ne želim odgovoriti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste da ste pripadali Prvoj brigadi, Četvrtom bataljonu, Trećoj četi, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ta brigada, je li bila u Zagrebu ili u Vukovaru?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: U Zagrebu Zapovjedništvo je bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A pripadnici brigade u Vukovaru, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Bili su svagde, ne samo u Vukovaru. Jedan dio je bio u Vukovaru.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste čuli za 204. brigadu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Čuo sam, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da nam kažete šta znate o toj brigadi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ništa. Znam da je 204. i da je iz Vukovara. Tko je s njom zapovjedao, tko je... Zaista vrlo malo znam o toj brigadi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste stigli u Vukovar da li ste zatekli dobrovoljce iz drugih gradova, čini mi se da ste nešto o tome pričali.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa bilo ih je, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Iz kojih gradova?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa već sam spominjao, možda se neću sjetiti sve nabrojati, ali bilo je dobrovoljaca iz Zagreba, iz Varaždina, iz Čakovca, iz Vinkovaca, iz Osijeka, znali smo da ih ima iz svih tih ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su ti dobrovoljci iz svih tih gradova bili naoružani i pod uniformom?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ih sve video, nemam pojma.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Te koje ste videli?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa bili su slično kao i mi obučeni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni pošto ste opisivali, zamolio ih časni Sud da stavimo na ekran dokaz 156. Videćete sada jednu kartu koju ste već gledali. Da li biste bili ljubazni malo da je uveličate? Hvala. Pitanje za svedoka, ako biste uz pomoć sudskog poslužitelja uzeli ovu olovku, crvenu, da li biste mogli da sa linijom pokažete pravac iz koga ste došli u Vukovar, kojim ste se kretali i gde ste završili? Izvolite.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja znam da smo iz Bogdanovaca... Ja ću povući strelicu (*svedok označava*) Došli u Lužac. Ne znam kojim putevima, znam da smo išli kroz njive, kroz kuruze, znači ne mogu vam sad točno nacrtati rutu s kojom smo došli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali gde ste završili, samo dovršite tu liniju.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: U Lušcu. Iz Lušca smo došli gdje sam već rekao, na silos.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li biste nacrtali tu liniju?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: (*svedok označava*)

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Molio bih da se ovo uvede kao dokaz časni Sude. S tim što Bogdanovci možemo staviti tačku "A", a ovu krajnju tačku da obeležite sa slovom "B". Ako biste bili ljubazni.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: (*svedok označava*)

ADVOKAT BOROVIĆ: E sada ako može časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Usvaja se dokument.

sekretar: To će biti dokazni predmet 296 časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće pitanje. A da li ste od tačke "A" do tačke "B" prošli bez oružanih sukoba?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ponovio sam već da jesmo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sada bih zamolio ponovo da se stavi ova karta, odnosno dokaz 156 na ekran. Naravno, bez ovih oznaka. Hvala. Imate na ekranu praznu kartu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Imam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste ponovo uzeli onu olovku. Pod tačkom 1 obeležite onaj položaj silosa, stavite krstić, broj 1 pored i zaokružite.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste stavili ponovo, to ste juče činili, Pionirsku ulicu i vaš položaj koji ste imali kada ste kasnije prešli.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam tačno, al' mogu odredit' šire područje kao što sam juče.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo izvolite. Stavite broj 2, mali broj 2 sa strane i zaokružite, broj 2 zaokružite.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe ste u svojoj izjavi koju ste dali ovom Tužilaštvu 7. devetog 1995. godine na strani 2, paragraf 9, engleska verzija strana 2, paragraf 9, ja ću vam sve izjave koje ste davali dati u trenutku kada vi zatražite i osporite da možda to tako ne piše, izjavili da ste povremeno odlazili da pružate pomoć po određenim položajima, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da pokažete na koje ste to položaje odlazili, da nacrtate takođe linijom kada ste odlazili da pružate pomoć ne teren?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, jer ja nisam odlazio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi niste lično?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam odlazio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate pošto ste juče izjavljivali da ste više puta odlazili u bolnicu pre nego što ste tu završili, na putu do bolnice i po tom kretanju do Pionirske ulice, na kojom mestima ste zaticali još položaje hrvatskih snaga? Da li možete to da nacrtate? Gde su bili položaji?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nema šanse da vam to nacrtam, uopće se ne mogu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Orjentireti niti znati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A snaga MUP-a? Ni to ne ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Isto ne mogu.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, čini mi se da je nešto slično juče uvedeno kao dokaz, pa ako nije ja predlažem da se uvede ovo kao dokaz, ova mapa. Mislim da je Tužilaštvo slično nešto pitalo, pa ostavljam Pretresnom veću da oceni da li treba ovo ponovo da uđe ako dokaz Odbrane ili ...

SUDIJA PARKER: Proverićemo gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Mislim da jeste, ali ...

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, ako ja mogu da pomognem. Slične oznake su na jednom dokaznom predmetu Tužilaštva od juče, ali mi nemamo prigovor da se taj dokument uvede u spis.

SUDIJA PARKER: Onda ćemo da ga imamo dva puta. Gospodine Boroviću, dokument se usvaja.

sekretar: To će biti dokazni predmet 297, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ponovo ćemo se vratiti na ovaj položaj broj 1 tog silosa. Moje pitanje glasi. Da li ste imali snajpersko gnezdo na tom silosu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A rekli ste da su bili magacini sa municijom u silosu, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koja vrsta municije je bila tu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Znam da je bilo pješačko oružje, pješačka municija i koliko se sećam bilo je manjih kalibara 60 milimetarskih bacača. To je ono čeg se mogu sjetit'. Možda je bilo još i duge municije, ali ne mogu, ne mogu o njoj govorit'.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su pojedini pripadnici drugih jedinica dolazili da zadužuju municiju iz vašeg silosa?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da. Mi... Nisu od nas zaduživali, mi nismo imali veze sa tom municijom dole.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vi kao vojno lice dajete procenu da ovaj silos samom tom činjenicom ima status vojnog objekta?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam to i izjavio da je strateški bio važan, apsolutno to niko ne spori.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste opisivali vaše pozicije prema Dunavu, kada ste rekli da nema pješačke borbe kao što ste se vi izrazili i da je delovala artiljerija sa druge strane, koji je dakle vaš bio zadatak u tom trenutku? Do pješadijske borbe. Sem osmatranja, šta ste vi radili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Upravo to što velite, čuvali Dunav i osmatrali. Promatrali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U trenutku kada postoje borbene linije, to jest linije odbrane kao što vi kažete u Vukovaru, ove koje se sećate vi ste nacrtali, za druge ne znate gde su se nalazile, preko puta se nalazi Dunava ovaj skeli, je li tako. Moje pitanje glasi, da li je u centru Vukovara ili unutar linija odbrane hrvatskih snaga, bilo srpske vojske? Ili nije. Unutar linija odbrane hrvatskih snaga da li je bilo srpske vojske?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Čak mogu reć' da uopće ne razumem što me pitate.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo, biću vrlo jasan. Ako ste imali liniju odbrane Vukovar, da li unutar tih linija je postojala neke srpska vojska, ne u okviru Zengi ili Hrvatske vojske nego kao vojne jedinice sa kojima imate vojni sukob?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam već rekao za koga znam da smo imali sukob i protiv koga. A ja ne znam da li je u trenucima dok je postojala odbrana grada, da li su takve jedinice infiltrirane unutar nas ili nisu, nemam pojma.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, nije bilo nekog vojnog delovanja od strane takozvanih srpskih snaga unutar vaših linija u Vukovaru, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da ne znam. Nisam ja mogao biti svagde u Vukovaru, razumijete?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. A da li je unutar vaših odbrambenih linija pored hrvatskog stanovništva bilo i srpskog stanovništva? U delu koji ste vi pokrivali. Da li vam je to poznato?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da je. Vjerujte mi ja nisam mogao znat ko je Srbin, ko je Hrvat. Prvo svi isto pričaju tako da... Znam da je bilo i Srba i Hrvata.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su po vašem saznanju srpski civili mogli pored tih vaših linija izaći van, napolje iz Vukovara ili ne?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nemam takvo saznanje, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Kažete da ste imali raketne bacača za jednokratnu upotrebu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada upotrebite raketni bacač, gde zadužujete sledeći put, konkretno gde ste zaduživali rakete?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nismo ih zaduživali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta je bilo? Ispucate po jednu granatu i kraj rata. Je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi ste odgovorili sami.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Šta da vam velim na to? Ja ne znam kako bi se ponašao i šta bi vam rekao na to. Kraj rata nije, ali granate više nema.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala vam. Na strani 10, u osmom redu, molio bih sudskog poslužitelja da vam preda sve vaše izjave, pa ako nešto sporite vi ćete lako naći. Znači imate ovde izjave u *Predmetu Dokmanović*, Beogradska Ovčara i izjave koje ste dali Tužilaštvu u Hagu. Dakle, na strani 10, u osmom redu na suđenju u Beogradu ste rekli 13. devetog 2005. godine sledeće: "da ste držali nekakve pozicije oko bolnice", je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne moram... O kej.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je li potvrđujete?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko vas je držali te pozicije oko bolnice, koliko vas je bilo vojnika?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Možda u toj mojoj grupi je bilo sedam, osam ljudi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koje su to pozicije oko bolnice, malo bliže nam opišite pošto nismo tamo bili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam već rekao da smo se mi povlačili prema centru grada i prije nego što smo se totalno raspali zaustavili smo se na tim linijama u blizini bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko daleko?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa možda jedno 200 metara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. S kojom vrstom naoružanja ste čuvali te pozicije oko bolnice? Da li isto sa automatskim puškama i sa minobacačkim raketama?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Prvo, ako smjem vas ispraviti, ne govorimo o minobacačkim, a imali smo samo puške.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A "Zolje"?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: "Zolje" nisam imao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne vi, ostali.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ne mogu se sjetit' zaista, nemam pojma.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li dozvoljavate mogućnost da su drugi mogli imati te "Zolje"? I ručne granate.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne bi bilo u redu dozvoljavat' mogućnost. Ne znam, možda su imali, možda nisu. Jednostavno ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe ste na toj strani 10, red 8 do 11 izjavili da je bio dat ultimatum da se ni jedan metak iz kruga bolnice više ne sme ispaliti, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko vam je dao taj ultimatum?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa u ovim izjavama možda ne piše da sam ja odlazio par puta do svojih ljudi koji su bili ranjeni i imao sam informacije, znači iz... jer ja više nisam imao nikog, ni nadređenog, jer nismo više bili organizirano u bilo kakvom otporu, znači ja sam iz bolnice saznao te informacije o kojima vi govorite i koje sam ja spominjao u svojim izjavama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ali ko je dao ljudima ultimatum da iz bolnice, da iz bolnice više ne sme biti ispaljen ni jedan metak?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ja tko je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Ali ste čuli da je taj ultimatum postojao i da više posle toga nije ispaljivan iz bolnice ni jedan metak, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne iz bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako piše.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Vi govorite da iz bolnice nije ispaljivan metak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako ste vi rekli.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja govorim o djelu gde smo mi imali pozive oko bolnice, iz smjera bolnice, iz smjera.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo malo. Vrlo sam strpljiv. Znači polako sam pročitao, pozicije ste sami rekli, ne nikakve pozicije oko bolnice, rekli ste gde i na kraju ste na drugom mestu izjavili doslovce da je bio ultimatum da ni jedan metak više iz kruga bolnice, krug bolnice nije 200 metara, dozvolićete, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa dobro, možda je to bila moja pogreška što sam se tako izrazio. Naravno da iz kruga bolnice nikakve ni obrana ne bi imala smisla. Krug, to sam mislio na pozicije gde smo mi bili na tim položajima da ne smje se više iz smjera bolnice djelovati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zbog čega?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Zato što je postojao ultimatum za kojeg sam čuo da će se avionima napast kompletno bolnica napalm bombama i da će svi koji su u bolnici biti ubijeni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ukoliko budete pucali i dalje iz kruga bolnice, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, iz smjera bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate ko je Harlan fon Besindžer? Da li ste čuli?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste rekli Pretresnom veću o kome se radi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Radi se o čovjeku koji je bio iz Zagreba, koji je sa mnom došao u Vukovar, bio ranjen u Vukovaru, a i dan danas se koliko ja znam vodi kao nestali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Andreas Lehpamer?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: To je čovjek koji ja mislim i dan danas živi u Samoboru, inače je rođen tamo, odrastao u Samoboru, teški ranjenik, isto je došao sa mnom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je bilo stranaca u vašim jedinicama, kako vi kažete Hrvatske vojske? Ako jeste, šta vi znate o tome?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: U mojoj jedinici nije bio ni jedan stranac, s tim da treba napomenuti da i Haraln fon Besindžer da nije njegovo pravo ime.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Govorim sada uopšte o strancima. Da li vam je poznato da je bilo stranaca u redovima Hrvatske vojske?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da je bilo. U mojoj postrojbi nije bio ni jedan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste presvukli uniformu i ostavili oružje u jednoj kući u blizini bolnice. Koliko daleko od bolnice?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Možda tako negde 150 metara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kolega Domazet vam je malopre predočio nešto slično vezano za ovo presvlačenje odnosno vašu izjavu koju ste dali na strani 3 paragraf 3, OTP-u (Office of the Prosecutor), predočio vam je da je naređeno svim drugim vojnicima da skinu uniforme i obuku civilnu odeću. To je bilo u bolnici. Koliko je takvih vojnika bilo, znači ne vama, nego drugim vojnicima kojima je naređeno da skinu uniforme i da ostave oružje?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste videli ko im daje tu civilnu odeću?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nisam, nisam ni to vidio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Juče ste izjavili da ste iz kasarne krenuli, a to ste nešto u izjavi OTP-u slično potvrdili ili u 14.00 ili u 15.00, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa tako nekako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Takođe ste izjavili da je ta tuča na Ovčari trajala od 15.00 do 18.00. Je li tako? Mogu da ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Moguće da sam izjavio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Moguće.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko bi moglo biti sati kada ste već stigli tamo posle Ovčare u "Modateks"? Otprilike, koliko je moglo biti sati?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam se raynao po dobu dana i po noći iz tog razloga idu neke moje procjene, da sam ja mogao recimo oko 17.30, 18.00 krenuti sa Ovčare s obzirom da je se počelo mračiti'.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To znači da ste u "Modateksu" bili otprilike kada?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa možda i u 18.30, možda i u 19.00... Ne znam, ne mogu reć'. Teško mi je precizno govorit'. Ja sam i dao ogradu da su to procjene.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vrlo ste korektno odgovorili, u redu. Prihvatam bilo koji odgovor. Takođe ste izjavili da je na čelu kolone bio autobusa koji kreću iz kasarne ka Ovčari vozilo koje se zove "Pinzgauer", je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, ja se sjećam, samo njega.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kao vojnik, možete li nam opisati to vozilo? Malo bliže, čuli smo juče šta ste rekli za njega, ali ga nam malo opišite. Kako izgleda? Pored toga da je terensko vozilo, recite šta znate još o tome?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam kako bih vam ga drugačije opisao. Njegove karakteristike, kubikažu, veličinu, manje terensko vozilo, koristi se za sanitet, koristi se za vezu, koristi se i za prijevoz ljudstva ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ima li on pozadi klupe sa obe strane na kojima može da sedi veći broj vojnika?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa gospoda vojnici znaju da se to vozilo može namjenit', da može imati takve klupe, da može... Ne mora imati ništa otraga, može imati jednu stolicu, dvije ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko može da stane otprilike ljudi u "pinzgauer", po vama?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa može sigurno šest ljudi stat'.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Može li 10?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: A ne, ne može 10 sigurno. Ne vjerujem. Ako se stisnu može, ali nije uobičajeno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ja mislim da može pošto sam se vozio, ali u redu. Da li je to vozilo bilo prekriveno, potpuno zatvoreno u zadnjem delu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Ne sećam se. Ja ni ne znam koliko je ljudi bilo unutra i ništa, znam samo da je stajalo na čelu kolone.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Naravno, to je vozilo veće od onog džipa, je li tako? "Pincgauer" je vozilo veće od džipa.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa malo možda je veće, nije toliko prostrano, ali je veće.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Veće. Naravno, po vama kao vojnom stručnjaku ne sumnjam da ste se obučili, veći je i od Campagnole one, vojnog džipa, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam što je "Campagnola", nemojte se ljutiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Džip, isto vrsta džipa. Je li veće ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, uopšte nemam predodžbu šta je "Campagnola".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Dakle, vi ostajete kod vašeg odgovora da je bio "Pinzgauer" i tu da završimo. Je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da. Njega, njega se samo sjećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Hvala. U *Predmetu Dokmanović* izjavili ste sledeće: "Kada smo stigli tamo", mislite na Ovčaru, "video sam vojnike JNA i četnike, iti oni koji su bili u kasarni", je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Moje pitanje glasi, pošto ste izašli iz četvrtog autobusa i dali ste svoje mišljenje ko je tu bio ispred hangara, vrlo konkretno pitanje, da li je u te osobe koje ste primetili u kasarni spada i Štuka, a vidate ih sada na Ovčari?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Štuke se ne sjećam iz kasarne, njega se sjećam samo sa Ovčare.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Na strani 4, izjave koju ste dali OTP-u, to jest Tužilaštvu ovde u Hagu, poslednji paragraf na toj strani 4, engleska verzija, strana 5, paragraf 4. Jeste to našli?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Kako, rekli ste ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Poslednji paragraf. Pa to što je obeleženo, to sam vam... Malo da olakšam, žutim označio tako da možete da pratite. Rekli ste da dok ste čekali da uđete u red za špalir kroz koji su pre toga već iz nekoliko autobusa prolazili ljudi, da vam je prišao neki vojnik i da vas je pitao odakle ste, je li tako? Je l' to piše u toj izjavi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Pitanje, da li se taj vojnik obraćao još bilo kome sem vama?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Ne mogu se tog detalja setit'. Možda je, možda nije, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Vaš prijatelj Kemo, da li znate od kada živi u Rumi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Znam da je živio oduvjek i da mu je to nadimak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste ga videli poslednji put?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa vjerovatno kad smo zajedno i radili, prije rata, 1989. godine. Tako. 1990. godine možda, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Nikada ga više posle toga niste videli, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nego? A šta ste radili sa Kemom pre rata, čime ste trgovali?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ako ima vremena, mogu vam objasniti'. Ja sam živio u relativno siromašnoj obitelji ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo recite čime ste trgovali.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Trgovali smo sa robom. Iz Istambula smo kupovali jeftiniju robu i dovozili je kući i prodavali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, da vas ne maltretiram oko toga, nevažno potpuno. Koliko je vremena prošlo od kada ste izašli iz vašeg autobusa, pa dok niste ušli u špalir, otprilike?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja se ne mogu tačno sjetiti', mogu opet pretpostavljati' koliko je moglo proći vremena, ali vjerujem da je prošlo sigurno nekih petnaestak minuta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Za to vreme vi gledate šta se dešava ispred vas, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa koliko sam mogao gledati', gledao sam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Kolega Domazet vas pita, pored ljudi koji su bili u špaliru, okolo da li možete da procenite koliko, vi ste odgovorili na kao isto što ste dali odgovor u predmetu Beogradska Ovčara, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pazite, brojke skoro uvek mogu biti različite ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Jer to su procjene koje ja imam u glavi trenutno i kojih ja ne učim napamet da na svakom svedočenju kažem isti broj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali da s ovim pitanjem ipak završimo na jedan konkretan način. Ako izuzmemo ljude koji se nalaze u špaliru i vi imate pregled situacije ispred sebe, gledate od autobusa prema hangaru, na potezu od vas od špalira to jest ulaska u hangar, da li ima do 50 ili preko 50 ljudi? Ili sasvim konkretno, da li je moglo da bude 500, 600, 700 ljudi ili nije?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Gdje i čijih ljudi?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Bilo kojih ljudi tu okolo, od vas do špalira ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa gledajte, 500 ili 600 nije moglo sigurno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Moja procena naravno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Niti 1.000 ljudi? Je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa logično. Ako mislim da ne može biti 500, onda ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U predmetu Beogradska Ovčara rekli ste da poznajete nekog Muidžu, ko je Muidža?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: E, to je upravo nadimak kojeg se nisam mogao, ja mislim juče sjetit. Čini mi se da je Mujdžon ili možda i Mujdža, koji je bio sa... sa, ispričavam se, sa Štukom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa tu, u biti oni su skoro cijelo vrijeme bili zajedno. Dok je i Štuka sa mnom razgovarao i posle i čak su njih... Oni su zajedno i na Ovčaru... i na "Velepromet" nas odvezli kod "Modateksa".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Časni Sude, prevodioci nisu čuli na ovo poslednje... poslednji deo odgovora, pa ako bi mogao da ponovi svedok. Gde ste znači videli tog Mijudžu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa vidio sam ga na Ovčari sa Štukom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: I u tom redu i posle i on nas je čuvao zajedno sa Štukom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Molio bih časni Sude da na ekran stavimo dokaz broj 256, strana 22. Hvala. Molio bih sada da uzmete olovku i zamolio bih sudskog poslužitelja da pomogne svedoku. Molio bih svedoka da sada linijama zacrta položaje autobusa u odnosu na ovaj hangar.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Linijama ili ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Linijama, otprilike kako su stajali prvi, drugi, treći, četvrti peti autobus.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste sa strane stavili broj 1, na kraju tih linija i zaokružili ga. Na kraju te četvrte linije, odnosno pete, pete linije.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste sada krstićem označili mesto gde ste prvi put videli Štuku?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste to sa strane označili brojem 2 i zaokružili? Stavite broj 2.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Van kruga. U redu. I zaokružite broj 2. Hvala. Da li biste sada stavili broj 3, mesto gde vas je čuvao Štuka?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Krstić i sa strane stavite broj 3 i zaokružite.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)* Malo mi olovka baca krivo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Kada ste prvi put izašli iz autobusa, gde je stajao vaš autobus, je li na mestu koje ste nacrtali kao četvrta linija?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja mogu sjetiti čini mi se da se malo primaknuo. Sad koliko ne znam, možda blizu ovog prvog kontakta, ali mali je, ne puno. Jer autobusi su posle odlazili u nekom smeru negdje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ovo mesto gde ste se sa Štukom videli, od četvrtog autobusa do mesta gde ste prvi put videli Štuku, je li vi idete u koloni, pa se tu zaustavljate ili kako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa jedno vrijeme smo čak i stajali zato jer mi se čini da autobus prije mene i naš autobus da smo zajedno izašli vani, dva autobusa.

ADVOKAT BOROVIĆ: U redu, hvala. Ja bih zamolio časni Sude da se ovo uvede kao dokaz da ne bi nestalo sa ekrana, pa ću onda nastaviti da pitam.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 298.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete da procenite, od vašeg četvrtog autobusa kao četvrta linija, do ulaska u hangar koliko ima metara?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Od četvrtog autobusa, je li tako?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa možda 70 do 100 metara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Od mesta gde se nalazi četvrti autobus, pa do Štuke vi ispred sebe vidite samo njega i vojnike kada prilazite tom mestu, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Kako ste pitali, oprostite?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sami recite, šta vidite kad izlazite iz četvrtog autobusa ispred sebe?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa već sam o tom pričao što vidim. Mogao sam viditi ulaz u sami hangar, vidio sam i vojnike koji su stajali iza, znači iza autobusa, koji su se nalazili uz cestu, posle kad sam stajao pred hangarom isto sam vidio da ti vojnici stoje s druge strane ceste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Da li to znači kada izlazite iz autobusa, da li se slažete s konstatacijom da vi vidite te vojnike i Štuku na tom mestu na kome ste posle i razgovarali, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Štuka je došao, on nije bio tamo i nije čekao tamo. Tu se ne razumemo, on je došao, išao po redu, oni jesu komunicirali međusobno i sa drugim koji su stajali u redu. Da li je Štuka s kim komunicirao, ne znam i došli su do mjesta gdje sam ja bio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Moje pitanje glasi, potpuno konkretno. Sa mesta kada izlazite iz četvrtog autobusa, da li vi vidite da je Štuka u špaliru ili ne? Onih koji tuku ljude?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne vidim, nisam nikad rekao da ga vidim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada vi krećete u špalir nakon razgovora, moje pitanje glasi, da li ide Štuka za vama i ulazi u špalir da vas i on bude zajedno sa ostalima ili ne?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se toga ne sjećam, mislim da je ostao iza mene, on nije prolazio kroz špalir sa mnom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Izjavili ste kada ste izvedeni nakon toga iz hangara, ono sve što ste opisali da vas sada ne vraćam na taj događaj da je sve vreme, a najmanje sat vremena sa vama napolju bio Štuka koji vas je čuvao, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je u tom periodu dolazio bilo ko od vojnih lica, izdavao naređenje Štuki da ode negde, na neko drugo mesto ili nije?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se toga. Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ali ako kažete da je bio sve vreme, da li to znači da nije odlazio na neke druge zadatke u međuvremenu za tih sat vremena?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sjećam da je odlazio na nekakve zadatke. On je, mogao se maknut' par metara od nas, znao je uć' u hangar, vratit' se, ali je bio tu cijelo vrijeme i nije bio samo on.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Takođe ste izjavili kada smo vas iz Odbrane pitali oko "Modateksa" da je još tu na Ovčari kad vam je Štuka rekao da odlazite na mesto odakle ćete biti lako razmenjeni, odnosno otići za Hrvatsku, je li tako?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje glasi da li ste stekli utisak da je ta njemu činjenica poznata još na Ovčari?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nisam stekao, nisam ni razmišljao o tome, samo sam se nadao da je u pravu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kasnije, tamo kad ste već bili na području "Veleprometa" znali da odatle ljudi odlaze za Zagreb čini mi se da ste se o tome izjašnjavali, pa vas je to navelo na zaključak da vas je on ipak uputio na dobro mesto?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mogu se složiti s vama, može bit' da je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Danas da li znate kako se zove Ilija odnosno Štuka. Da li je to njegovo pravo ime?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je moj glavni problem, jer tada kad mi je spomenuo da se zove Štuka, ja sam ga pitao kako ti je ime, on mi je odgovorio Ilija. Posle sam saznao da je Štuka osoba koja ima drugo ime. E sad, o čemu se radi ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Na strani 6, paragraf 4, izjave koje ste dali ovde Tužilaštvu, engleska verzija strana 6, paragraf 8, vi ste izjavili kada ste krenuli od Ovčare ka "Veleprometu" da od vas šestorice u kombiju da se sećate samo Berghofera. Je l' se slažete da to piše u vašoj izjavi?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste saznali ko su ostali i da li ste saznali ko su ostali bili u tom vozilu do "Veleprometa"?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa saznavao sam postepeno. Neke sam znao već, recimo tog Perkovića koji je s nama bio, njega sam i znao, jer je izveden pod tim prezimenom, a za druge sam saznao poslije. Neke normalno da nisam znao. Ja sam i za Berghofera kasnije saznao kako se zove, nisam saznao taj trenutak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala, da li ste za Berghofera saznali u Zagrebu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Moguće, moguće.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste mogli, ako vas služi memorija da opišete kako je ko sedeo u tom vozilu kojim odlazite sa Ovčare prema "Modateksu", to jest u pravcu "Veleprometa"? Gde je bio Štuka, gde je on sedeo?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti toga. Znam da je netko sjedio i napred sa vozačem koji je vozio, ali ne znam ko, da li je on ili netko drugi, ne znam. Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. A da li je Štuka u tom vozilu imao naoružanje, da li se toga sećate, da li je poneo neko naoružanje sa sobom?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja znam da je imao cijelo vrijeme, a da li je u vozilu imao, ne znam, dosta mi je to nekako u magli što se tiče samog vozila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Na pitanje kolege Domazeta, kad su rekli: "Moramo se vratiti", vi ste rekli da ne znate, ali pretpostavljate da su se vratili na Ovčaru, je li tako? Moje pitanje glasi, trojica vojnika su bili u uniformi, jedino Štuka nije bio u uniformi, je li tako? Od ovih koji se vraćaju, koji ustvari napuštaju "Modateks", je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Štuka je bio samo različit po tome što je imao tu jaknu, zato mi je ostao upamćen, jer je imao tu karakterističnu "Spitfire" jaknu kako je mi zovemo ili pilotku.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U redu. Da li je imao na nogama žute borovo čizme?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Možda je, možda nije, više se ne sjećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada vam je, a to ste rekli u vašoj izjavi on sugerisao da zamenite žute borovo čizme, sada ste rekli da vam je dao neku jaknu i neke cipele, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da nije možda on uzeo te vaše žute čizme, pa obuo?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Možda je, ali ne sjećam se, sad se više ne sjećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Možda je, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kako ste saznali da se ljudi zovu Belgija i Čeda, da li su se oni jedan za drugim predstavili ili kako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa Belgija mi se, koliko sa sećam i sam predstavio, a Čedu sam čuo po nadimku da ga zovu Čeda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li su vam se predstavili ovi ostali, Kinez i Mare ili ste saznali tek posle 14 godina?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ja sam znao, odmah sam znao o kome se radi, jer smo mi mogli komunicirati, oni su sa mnom normalno pričali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Takođe kada ste opisivali Kineza u Beogradskoj Ovčari u leto 2005. godine na strani 7, i tako dalje, vi ste rekli da je on imao, da je imao maskirnu odoru, tako ste se izrazili, da je imao plavu beretku sa zvezdom petokrakom, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U predmetu u kome ste vi svedočili, to jest u izjavi koju ste dali Tužilaštvu ovde u Hagu, na strani 5, drugi paragraf, rekli ste da je na Ovčari sa Štukom ušao i jedan kapetan za koga ste rekli da je bio u maskirnoj uniformi i da je imao plavu beretku sa zvezdom petokrakom, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se možemo složiti da ova koincidencija je krajnje interesantna da vas dva puta spašava osoba na različitim mestima, a obučena skoro istovetno? I dali se možda radi o istoj osobi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ako ste dobro čitali i ako je dobro zapisano ja sam ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, na strani 64, red treći, treba da piše "plava beretka", a ovde piše "kapa". Pošto je to razlika značajna, molio bih da se to ispravi u transkriptu. Ja se zahvaljujem prevodiocima.

SVEDOK KARLOVIĆ: Mogu li ja?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E sad, pošto vas nisam pratio, počnite od početka.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nema problema. Ja sam naveo jednu bitnu razliku. Čovek sa sličnom uniformom kao i Kinez, imao je brkove. Ne znam da li to je negdje zapisano, da li nije, ali mislim da sam pričao o tome.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste sreli bilo koga još na Ovčari da ima maskirno odelo, plavu bertku i petokraku na toj beretki?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste na "Veleprometu" sreli bilo kakvu... Sem ovog Kineza?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se. Mislim da nisam, al' ne sjećam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste u Mitrovici sreli bilo kakvu osobu ovako obučenu ili niste?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti'.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa kad već pominjete te brkove, to ste prvi put danas odnosno juče pomenuli, ni u jednoj izjavi, a imate tri pred sobom gde ste opisivali kapetana, niste rekli da ta osoba ima brkove, do juče. Mogu da vam pročitam sve izjave, nigde, sem da je bio taman u licu, a brkove pominjete juče prvi put. Jeste sigurni u to ili niste?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se s vama mogu složiti da možda i nisam spominjao brkove, možda i nisu zapisani, ali ja sad, pred ovim Sudom i pod zakletvom stojim pred tim da je čovek koji je u hangaru mene izdvojio sa Štukom kao kapeten, da je imao brkove.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. I imao je 35 do 40 godina, je li tako?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Procjena moja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa ko je vas, ustvari u hangaru oslobodio? Da li taj sa plavom beretkom ili Štuka? Šta vi procenjujete, koja je vaša procena?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Oslobodio me i Štuka i sigurno taj čovek sa plavom berekom. A puno udjela u mom spašavanju ima i sam dragi Bog osim ljudi koji su me spasili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To mi je zadovoljstvo, verujte mi. Da ste spašeni.
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se nadam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste bilo kada posle Ovčare potražili tog Štuku. Pošto ste znali u kojoj ulici stanuje, a ulica se zove, da li biste bili ljubazni da me podsetite kako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da mi se čini da moj prijatelj stanuje u nekakvoj ulici koja nosi naziv Partizanskih odreda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. I pošto vam je Štuka definisao mesto svog stanovanja, da li ste za 15 godina pokušali tako važnog čoveka da pronađete ili ne? U svom životu.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Evo za svedoka i za Tužilaštvo ja pred sobom imam dva dokumenta i molio bih da se na ekranu prikaže dokument 2D 08-0043, to je BHS verzija, a engleska verzija je 2D 08-0047. To je dokument koji je inače obelodanjen od strane Tužilaštva i molio bih da se to na ekranu prikaže ako može, prva strana. E, hvala. Možete da spustite malo? Još. To je podizanje, ako možete da spustite. E sad, ako možete da vratite ovo na kraju dole... je li vidite ovaj dokumenat?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Vidim, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste videli, dole u potpisu piše stariji brigadir Markica Rebić? Je li vidite?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi, da li znate koje Markica Rebić? Da li ste čuli?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Znam, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta nam možete reći o njemu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ništa sem onog što i vi znate. Znam da je viši časnik Hrvatske vojske, čak ni ne znam da je imao ovu dužnost pomoćnik ministra i ni ne znam da je radio u ovoj informativnoj službi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A vi ste davali izjavu Sigurnosno informativnoj službi Vojske Hrvatske?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je l' tako? Da li je ta služba pri ovom ministarstvu koje se nalazi ovde u zaglavlju, piše Ministarstvo odbrane, Zagreb koje ste videli?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, da tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Molio bih službenika ako može drugu stranu da prikaže, istog ovog dokumenta, ako možete da uveličate. Gore u zaglavlju je pisalo Ministarstvo odbrane Zagreb, čitajte vi šta piše ...

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, dva dana ste službenicima davali izjavu i Ministarstvu odbrane pre nego što ste se upustili u svedočenje u Hagu, je l' tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste potpisali tu vašu izjavu? Na kraju?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se, vjerojatno jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A gde ste posle toga, kada ste te izjave dali, kada ste oputovali, da li ste u Amsterdamu spavali u istom hotelu sa ovim svedocima čija imena sada neću pominjati.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mislím da jesmo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste za sve vreme svedočenja bili u tom hotelu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Jesmo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je prvi svedočio... Pardon. Nakon svedočenja prvog od vas da li se taj vraćao ponovo u taj isti hotel?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste imali kontakte, jeste se dogovarali o tome šta ćete pričati konkretno.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ma to je smiješno. Šta bi se dogovarali kad svako ima svoju priču. Šta se ja mogu dogovarati sa doktoricom Vesnom Bosanac?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Da li ste posle svedočenja onoga ko je odlazio u Hag i vraća se u Amsterdam bili opet svi skupa zajedno?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, jesmo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Pa čini mi se da je pauza, ali ću pokušati da budem brz. Pre pauze ja bih molio da se na ekran stavi dokument 2D 08-0051 i imamo englesku verziju 2D 08-0073. Da li vidite ovaj dokumenat? Da li vidite ovaj dokumenat, pitam svedoka?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Vidim, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Tužilaštvo je časni Sude dostavilo konkretno jednu stranu ovog dokumenta, pa bih zamolio, pošto se nalazi u okviru celog ovog dokumenta da pod rimskim brojem 5, da pročitam svedoku šta tu piše. Piše pod paragrafom 5 ovog dokumenta u naslovu: "Rad na pripremi svedoka u drugim procesima pred Međunarodnim krivičnim sudom", i u okviru toga piše da je ova služba "sudelovala u pripremama svedoka optužnice u slučaju potvrde optužnice protiv Mrkšića, Radića i Šljivančanina, te i u postupku protiv Dokmanovića", a u zagradi se navodi vaše ime i svedoka ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... U redu. Ova strana koju ja predočavam svedoku je pod brojem 2D 08-0064, engleska verzija 2D 08-0084. Moje pitanje glasi, pošto ja imam ove sve verzije, da li je to tačno da ste ovoj službi davali izjave vezano za vaše pripreme kao svedoka u predmetima pred Haškim sudom, je l' tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam davao svoju izjavu, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I vezana je upravo za ovo o čemu ja govorim ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja ovo prvi put vidim i mogu se složiti da sam bio u razgovoru sa tim organom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: To sam i sam rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, na ovoj istoj strani pod paragrafom 6 piše: "Prethodno je moguće, jer je Služba u nedostatku obaveštajne potpore svojim operacijama i analizama od strane HIS-a izvršila obaveštajni prodor u Međunarodni krivični sud". Moje pitanje glasi. Pošto sam vam sve ovo predočio i pošto ste se složili da se može raditi o stvarima koje sam vam napred predočio ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: O ovom zadnjem se ja ne mogu složiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: O kej, O kej, to vas i ne pitam. Moje pitanje glasi, da li vam je ta dva dana sugerisano da ne smete neke podatke koji su vezani za bezbednost Hrvatske i koji bi štetili interesima Hrvatske odavati?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Prvo, meni nitko nije ništa sugerirao osim da mogu reći svoju istinu, jer je ona dovoljna za sve ono što ću ja ...

ADVOKAT BOROVIĆ: U redu, u redu. Onda vas dalje neću u tom pravcu pitati. Ja bih samo molio časni Sude da se ova dva dokumenta uvedu kao dokaz i molio bih da završim unakrsno ispitivanje pošto vidim da je već vreme pauze.

SUDIJA PARKER: Da li to znači da ste vi završili sa unakrsnim ispitivanjem?

ADVOKAT BOROVIĆ: U onom trenutku ako prihvatite ovaj moj predlog.

SUDIJA PARKER: Hvala. Dokument se usvaja.

sekretar: Časni Sude, dokazni predmet 299.

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se, ja sam tu dva dokumenta naveo, znači i onaj prvi i ovaj drugi. Mogu ili kao jedan ili kao dva. Pa bi, čini mi se po preporuci ovog Pretresnog veća morali kao dva uvesti. Je l' tako?

SUDIJA PARKER: Mislite na dva jezika ili na dva različita dokumenta?

ADVOKAT BOROVIĆ: Naravno, dva različita dokumenta. Mogu da ih pročitam ponovo. Onaj prvi koji smo imali na ekranu, a imali smo i ovaj drugi. Oba imaju i englesku i BHS verziju. Dakle, 2D 08-0047, engleska verzija i BHS 2D 08-0043 BHS. To je prvi dokument.

SUDIJA PARKER: Možete li da me podsetita kakav je to dokument?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ista ova dokumenta Sigurnosno informativne službe Ministarstva odbrane Hrvatske. Znači u prvom se govori o delovima izjava koje su dali, gde se pominju imena osoba zbog kojih smo zatvarali sednicu, a drugu dokumentat u kome sam naveo paragraf 5 i 6 o kome se svedok izjasnio. Znači drugi... To je prvi, zato čekam odluku za prvi, pa ćemo pročitati broj drugog dokumenta.

SUDIJA PARKER: Meni naima predstavlja problem što sam mislio da je sve iz jednog dokumenta. Ja zapravo nisam zano da se vi bavite sa dva različita dokumenta. Ako to jesu dva različita dokumenta onda ćemo posebno da ih usvojimo.

ADVOKAT BOROVIĆ: Tako je.

SUDIJA PARKER: I to na oba jezika.

sekretar: Časni Sude, drugi dokument nositi će broj dokaznog predmeta 300.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Boroviću, sada moramo da napravimo pauzu od pola sata zato što neke stvari treba da se izbrišu iz transkripta što znači da ćemo da nastavimo u 18.10. I pre nego što odemo na pauzu, gospodine Lukiću da li vam treba više vremena nego što vam stoji na raspolaganju, a u stvari gospodin Bulatović će voditi ispitivanje.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja se nadam da ću uspeti u tom vremenu da ispoštujem vašu preporuku i da ću uspeti da završim unakrsno ispitivanje tako da bi svedok bio slobodan, a i mi da odemo na odmor, baš lepo došla ova pauza.

SUDIJA PARKER: Sa ovim osmehom na vašem licu ja imam puno poverenje u vas gospodine Bulatoviću.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. Dobar dan gospodine Karloviću, ja sam advokat Momčilo Bulatović, jedan od branilaca gospodina Šljivančanina. Da ne bi gubili vreme, sva ona upozorenja koje su vam dale moje kolege važe. Znači razumemo se, govorimo sličan jezik, prema tome mislim da neće biti problema. Gospodine Karloviću, jedno pitanje samo da rešim, jer sam u ovim vašim izjavama našao nešto što me malo dovodi u neku nedoumicu. Ovde ste svedočeci, a i u vašim izjavama kao dan vašeg dokaska u bolnicu, označili 17. ili 18, je l' tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Moguće.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Međutim, kada ste svedočili pred Posebnim odeljenjem Okružnog suda u Beogradu, Odeljenja za ratne zločine, tamo ste rekli da ste u bolnicu ušli veče pre tog odvođenja na Ovčaru što bi značilo 19?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Moguće da sam to rekao. Vjerovatno jesam to rekao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ukoliko bi to hteli da razjasnite, znači kada ste ušli u bolnicu, da ne gubimo vreme oko toga čisto zbog nekih drugih stvari koje bih vas pitao.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Sada znam da sam barem dvije noći proveo u

bolnici. Možda je u pitanju i treća. Teško mi je skroz precino govoriti o tome. Ja sam u zadnjim iskazima se zadržao na tom 17.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja potpuno uvažavam to jer znam da je vremenska distanca velika i sve to uvažavam. Rekli ste u vašem svedočenju da ste gospodina Šljivančanina videli 20. ujutru, je l' tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, 20.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Videli ste ga ispred bolnice u Vukovaru, pa vas molim samo da mi kažete ispred kog ulaza? Da li glavnog ulaza ili ulaza gde ste vi izašli?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: To je takozvani stražnji ulaz. Izlaz, ulaz. Tamo gdi sam ja bio, tamo sam ga vidio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite tačno vreme kada je to bilo? Mislim znam, jako je teško tačno, ali otprilike.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja mogu šire upotrijebit vrijeme, recimo od 8.30, 9.00, do možda 11.00, 12.00, tako. Ne vjerujem da ću vam pomoć s tim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste vi sa njim imali samo vizuelni kontakt ili ste eventualno razgovarali nešto sa njim?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, nisam ništa razgovarao sa gospodinom Šljivančaninom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon tog vašeg vizuelnog kontakta koji traje par minuta koliko sam razumeo, da li vidite šta on radi, da li negde odlazi i gde odlazi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se sjećam da se gospodin Šljivačanin na kratko pojavio, ja sam čuo glas da se na nekog poručnika netko dere, da se to malo požuri, šta se s tim čeka i onda sam podigao pogled od kog to dolazi i vidio sam kako gospodin Šljivančanin je bio taj koji se tu pojavio, možda je boravio tu nekih do minute, nije više i vratio se dole prema ulazu u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli da li je ušao u bolnicu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nisam video, nisam ni gledao posle.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I od tog trenutka, znači to vaše viđenje više nikada uživo niste videli gospodina Šljivančanina?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nisam, nisam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Sada me interesuje ovaj ulazak u autobuse koji su bili parkirani tamo gde su, kako ste vi to objasnili. Pa me interesuje da li je postojao neko kod autobusa ko vam je izdavao naređenja kako ko da uđe u autobus ili je to bilo kako ko dolazi, ulazi u autobus?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Bilo je tačno određeno koliko ljudi će se iz tog, te kolone koja je stala ispred bolnice, koliko ljudi će se pustit' u koji autobus. I to je uglavnom bila vojska JNA, vojnici koji su nas vodili do autobusa i pratili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li to mogu da shvatim da je ta selekcija, da je tako nazovem, odvajanje, bilo po broju ljudi koji mogu da stanu u autobus, a ne po nekim drugim kriterijumima?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Najvjerojatnije, ja isto mogu pretpostavit.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da se vratimo na ovaj vaš dolazak u bolnicu. Rekli ste danas na pitanje nekog od mojih kolega da ste i ranije nekoliko puta dolazili u bolnicu sa razloga da obiđete vaše drugove i tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Mene interesuje da li ste imali kontakt sa nekim od lekara u bolnici konkretno sa doktorkom Vesnom Bosanac ili doktorom Njavrom?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja nikad nisam imao s ni jednim od njih dvoje kontakte.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali kontakt sa nekim drugim lekarom u bolnici da bi se interesovali za zdravlje vaših saboraca?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam imao taj kontakt, svi su bili pri svjesti, praktički sve informacije sam saznavao od njih.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste dolazili u bolnicu, da li ste primetili u bolnici da postoji naoružana straža?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se toga sjetit. Govorite u bolnici?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se toga sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da mi kažete, toga dana kad ste došli, to je 17, 18, neću uzeti znači datum kao tačan, znači vi dozvoljevate mogućnost da rešite, da li je bilo još civila u bolnici, ne još nego da li je bilo civila u bolnici i da li su neki civila došli nakon vašeg dolaska u bolnicu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Civila je bilo i dolazili su.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite broj civila ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sačekajte molim vas.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: O kej, O kej, ispričavam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite broj civila 20. ujutru, koliko ih je bilo u bolnici?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu broj, ali bila je ogromna masa ljudi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja da je iz vukovarske bolnice 19. naveče izvršena evakuacija civila pod rukovodstvom Crvenog krsta Hrvatske?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nemam, ovo mi je prvi glas od vas. Nikad nisam čuo da je 19. izvršena evakuacija civila. Nemam saznanja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za osobu koja se zove Željka Zgonjanin?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nikad nisam u životu čuo za to ime.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste o grupi gde ste vi komandovali jednim vodom, odredom, kako ćemo ga zvati grupu od tih 10 ljudi, pitao vas je kolega Borović o učešću ljudi iz gradova Hrvatske, mene interesuje ovaj sastav grupe od 21 osobe, da li su to bili ljudi iz Vukovara, iz Zagreba ili iz raznih mesta Hrvatske?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa evo, probaću se sjetit. Veći dio koliko se sjećam bio iz Zagreba, znači 'ajmo reći polovina negdje. Nešto je bilo ljudi iz Slavonije, mislim da čak su te dvije grupacije, Slavonci i Zagrepčani sačinjavali tu grupu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete mi, ako možete, da opredelite starosnu strukturu te grupe, da li su bili svi vaši vršnjaci, stariji od vas ili je to ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Od starijih su bili jedino gospodin Josip Nemeć i Željko Major koji je nestao na Ovčari, a mi svi ostali smo bili negdje u rasponu od tri do pet godina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karloviću, jedna stvar ostaje malo nejasna nakon nekih vaših odgovora... Pardon. Časni Sude, jedna mala intervencija. U transkriptu stranica 78, red mislim da je 17, 16, pardon, svedok je odgovorio da je raspon... da je samo Nemeć bio stariji, a raspon ostalih je bio između tri i pet godina razlike. Ja mislim da nije to ušlo u transkript, pa ako treba da to razjasnimo svedokom, ali mislim da je ovo dovoljno. Gospodine Karloviću, pomenuli ste čoveka koji se zove Perković Tihomir, je l' tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da. S tim, ako mogu dodat' ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam Tužiteljstvu rekao da se ne mogu sjetit' sigurno da li je Tihomir Perković. Perković je, ali nisam siguran da li je Tihomir.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam, ne pitam to zbog imena ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: O keji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nego zbog nečega drugog. Rekli ste na pitanje kolege Domazeta da se taj Perković odmah vratio po dolasku u Vukovar, je l' tako, koji je bio vođa te grupe od 21 osobe u kojoj ste vi bili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A sa vama je bio neki Perković na Ovčari?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitam samo da li se to radi o istom ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Isto prezime je, ali nije isti čovek. Čak mi se čini da su imali isto i ime i prezime.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Opet mala intervencija časni Sude, transkript stranica 79, red 5. Ja sam razumeo svedoka, moje pitanje je bilo da li se taj Perković vratio iz Vukovara, a transkriptu stoji "vratio se u Vukovar", pa da ne bude i tu nedoumice. Nije toliko ni bitno. Da li ste gospodine Karloviću čuli nešto o predaji Mitničkog bataljona u vreme kada ste bili u bolnici?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam poslje čuo o tome. Mogu vam pojasniti zašto ako vas interesuje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli dok ste bili u vukovarskoj bolnici da je bilo pokušaja proboja branitelja Vukovara i da su se neki završili neuspešno i da su ti ljudi došli u vukovarsku bolnicu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo za to, nije mi poznato to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste u vukovarsku kasarnu došli nakon jedno sat vremena ako sam dobro razumeo, od momenta kad ste ušli u autobuse kod bolnice?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Od trenutka kad smo počeli sa tim postrojavanjem, biranjem, ulaženjem u autobus, znači procjena nekih sat vremena.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja bih da prikazemo svedoku egzibit 256, fotografija 13. Da li vidite ovu fotografiju?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Prepoznajete o kom se objektu, odnosno o kojim se objektima radi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sad znam o čemu se radi, ali dosta mi je fotografija... Ne bih mogao se detalja sjetiti. Recimo podsjeća me ovaj veliki hangar na mjesto gdje smo mi stajali sa autobusima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E, ja bih vas zamolio da mi kažete, taj hangar samo na kom je objektu, pošto smo imali hangare i Ovčara i "Velepromet" i ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je ovaj najveći hangar, kažem da me podsjeća na mjesto gdje smo boravili sa autobusima, sa desne strane ovaj najveći hangar.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo mi recite lokaciju, gde se hangar nalazi, šta je to, "Velepromet"... Ovo što vidite, "Velepromet", kasarna, Ovčara?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Postoji mogućnost da je ovo vojarna, kasarna u Vukovaru.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja bih sada zamolio uz pomoć sudskog poslužitelja da uzmete ovu olovku i pošto ste rekli da vas ovaj hangar najveći podseća na mesto gde su autobusi stajali, da onim crtama ucrtate te autobuse kako su oni položaj zauzeli kada ste došli u kasarnu.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)* Otprilike ovako, ne mora biti da je tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja bih vas zamolio da ovaj položaj autobusa obeležite sa slovom "A".

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sada bih vas zamolio da obeležite autobus u kome ste vi bili sa slovom "B".

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako bismo uzeli da je ovo što ste sa slovom "B" obeležili autobus u kome ste vi bili, a li biste možda nekim krstićem malim da obeležite vaš položaj gde ste sedeli u autobusu kako ste opisali.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Prvo vas moram malo, ako ćemo se baviti ovom fotografijom na koju se ne mogu ni osloniti da je ona što mislim, da moj položaj autobusa nije bio ovakav kao što je ovdje pošto sam ga ja označio kao četvrti autobus, to je jedna stvar, ne mogu se striktno sjetiti da sam i u vojarni bio četvrti autobus. Znam na Ovčari kad sam izašao da sam izašao iz četvrtog autobusa tako da vas molim da to i Pretresno veće i svi vi uzmete u obzir.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Potpuno ću uvažiti to što ste rekli.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam sjedio, ne znam kako bih označio, ali prednji dio autobusa kod vozača do prozora.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E sad mi samo recite, ovi autobusi, ako ste ovako postavili, da li je ovaj prednji deo okrenut u pravcu ove strelice, ovog položaja koji ste... ili stavite strelicu ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Položaj mog autobusa bi u biti najbolje odgovarao ovom trećem autobusu. Ja sam označio crtice autobusa, ali najbolja bi bila pozicija od ove crtice ispred.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja vas potpuno razumem, a onda ćemo alternativno... Mislim da ta olovka ima i drugu boju ako se ne varam. Probajte plavom bojom, mislim da postoji i takva boja da obeležite položaj vaš u tom autobusu koji najviše odgovara položaju autobusa u kome ste vi bili. I vaše mesto, pretpostavljam da je to sa leve strane. Ako ste vi iza vozača onda ćemo imati tačnu predstavu ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)* Malo mi olovka baca ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Jedino da napravim pravokutnik, pa da vam probam nekako dočarati'.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, mislim da je ovo dovoljno, samo tu plavu tačku obeležite sa slovom "C".

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Sa tom mesta na kome ste bili, imate pogled, što bi se reklo, jako dobar prema ovom unutrašnjem delu, je l' tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli tu dolazak još nekog autobusa?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se ne mogu sjetit' da li je taj autobus došao ili je bio u vojerni. Te dvije stvari me bune. Ne znam da li da vam nacrtam, mogu plavom olovkom povući' gdje mislim da je bio taj autobus, ali nisam siguran da li je došao naknadno ili je bio već tamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja bih vas zamolio... onda nacrtajte autobus gde ste ga vi videli, a to što ne znate da li je bio ili došao da ostavimo.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)* Ova olovka skroz krivo baca ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Tu bih molio da stavite slovo "D".

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT BULATOVIĆ: Govorili ste o... Časni Sude, ja bih molio da se ova fotografija uvede kao dokaz. Da nestane, pa ...

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

Sekretar: Časni Sude to će biti dokazni predmet broj 301.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Karloviću, sa mesta koje ste označili, autobus koji ste videli, imate pregled koji imate, interesu je me da li ste videli da izvode nekoga iz vašeg autobusa? Po spisku ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sada sjećam, čini mi se da iz mog autobusa nije nitko izveden. Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste videli iz drugih autobusa da se neko izvodi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći iz kog?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vidio da iz autobusa iza nas, da izvode ljude i provode ih pored naših autobusa sa unutrašnje strane.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da ih uvode?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: U autobus koji sam označio u plavoj boji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi gospodine Karloviću, kada ste pošli ka Ovčari, da li su svi autobusi pošli zajedno? Uključujući i ovaj autobus. Da li ste to videli, ako niste nemojte da spekulacijom ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne želim apsolutno... Ja znam da su naši autobusi krenuli, a ovaj autobus znam da se posle pojavio na Ovčari. Jedino ako se mogu ispraviti ovaj autobus, autobus takav kako sam vidio u kasarni, jer ovdje je važno nekad i svaka riječ i svaki zarez.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam još samo nešto. Osim ovih ljudi koji su izvedeni iz ovog autobusa, vi ste rekli i uvedeni u ovaj autobus, da li ste videli još nekog da izvode?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu se sjetiti'. Znam za ovo sad što sam vam rekao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Sad ćemo doći na Ovčaru. Posle određenog vremena ste došli tamo, objasnili ste na pitanja kolege Borovića kako su bili postavljeni autobusi... Mene interesuje nešto drugo. Osim tih autobusa koji su bili parkirani odnosno postavljeni na način kako ste nacrtali, da li ste primetili vozila da stoje tu još neka parkirana, zaustavljena, da li ima još vozila civilnih, pa ukoliko ima onda bih imao neka dodatna pitanja za vas.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Oprostite, govorimo o kojem?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: O Ovčari, Ovčari.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam već rekao juče ono što sam ja primjetio i čega se sjećam, sjećam se, govorim o svom sjećanju sad... Sjećam se vojnih vozila ispred hangara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate civilnih vozila nekih?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Sad više se ne sjećam, ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Interesuje me moment kada ste ušli u hangar na Ovčari u kome ste proveli, koliko sam čuo, tri, četiri minuta.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam toliko proveo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I videli ste šta ste videli. Da li možete malo da mi opišete, ustvari da nam opišete tu atmosferu, šta rade ti ljudi unutra, koji su iz autobusa ubačeni u taj hangar? Da li oni sede, stoje, leže ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Stoje uz zid raširenih ruku i nogu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste primetili eventualno da postoji neka linija razdvajanja između tih ljudi koji su u hangaru tako što je postavljen neki konop ili nešto?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Oprostite, između kog linija razdvajanja?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Tu u hangaru, znači da je podeljen hangar nekim konopom, pa da stoje ljudi s jedne i druge strane, da su oni na neki način razdvojeni?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetit' toga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste vi izvedeni iz hangara na način koji ste opisali i kada ste se zadržali na mestu koje ste danas označili na pitanje kolege Borovića, mene interesuje da li su ona šestorica koji su bili sa vama već bili tu ili su dovedeni nakon vas? Da li se sećate toga?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetit' da li su svi bili već vani, ali neki su bili vani. Ne mogu se sjetit' da li su svi, da li sam ja zadnji izveden ili predzadnji, ne znam, ne mogu se sjetit'.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Tu stojite neko vreme, sat i po vremena ko sam dobro razumeo, možda i dva ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Možda, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste mogli vi da nesmetano komunicirate tu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo mogli komunicirati između sebe.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli u toj komunikaciji da postoje tu među odvojenim ljudima, i neki koji su dezerteri iz Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Evo, prvi glas, nisam nikad to čuo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli da neko od oficira Jugoslovenske narodne armije izvodi nekog od zarobljenika iz hangara? Rekli ste, čuli smo ko je vas izveo, na koji način, znači apstrehujem tu priču nego neko drugi.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nemojte se ljutit', jednostavno ne mogu se sjetit'. Možda je i bilo toga, ali uopće mi to nije u memoriji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam ovako. Kada ste bili u tom autobusu, da li ste eventualno tu čuli da u autobusu u kome ste vi bili ima nekih ljudi odnosno lica koja su dezertirala iz Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se toga ne mogu sjetit', jer vjerovatno su mi to tada bile nebitne stvari. Ne sjećam se zaista.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karloviću ovde kako ste rekli na pitanje kolege Domazeta da su neke relacije ili neki vaši odgovori vezani samo za neke vaše impresije koji se tiču protoka vremena, potpuno razumem, znači i vremenska neke odrednice... objašnjavali ste uniforme, vaše zaključke ko kome može da pripada i sve to. Pa ste pomenuli da imate saznanja o postojanju Teritorijalne odbrane Vukovara. Ako sam dobro razumeo?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, saznanja, imao sam... Imao sam ono što sam ja mogao zaključit' ko bi mogao biti tko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete malo da nam objasnite bliže te uniforme i oznake Teritorijalne odbrane Vukovara?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pazite, ja vam ne mogu bliže objasniti od onog što sam vam već objasnio. Ja mogu se sada ponavljaj' ako ima potrebe za tim ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, apsolutno ne. Ja sam mislio ako možete nešto detaljnije, ako ne znači to je to. Upravo zbog toga što su te uniforme kako i vi rekoste, bile izmešane, pa je bilo i ovakvih i onakvih, raznih delova i sve to, da li je moguće, da li ćete dozvoliti mogućnost da upravo zbog toga te odrednice vaše o tome da je neko pripadao ovoj grupi ili onoj grupi mogu nekada biti i pogrešne?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ako dajem to kao mogućnost i moj prosud, on naravno može biti nekad i pogrešan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorim upravo zbog pozicije vremenske distance i svega ostalog, stanja u kome ste bili i svega da utiče na to. Govorili ste o tome da je komandant kasarne iz Vukovara došao u "Velepromet" i da vas je odveo vozilom "Opel Omega". Mene interesuje da li eventualno u razgovoru, da li ste vodili neki razgovor u tom delu dok ste bili u kolima sa njim, da se objasnite sa njim, da mu kažete bilo šta vezano za vašu situaciju, za vaše stanje u kome ste bili, jer koliko sam razumeo, upravo zbog vašeg stanja vas i nije stavio u autobus?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se sjećam da sam vodio konverzaciju sa vojnikom koji je došao u osiguranju spomenutog časnika, oficira ili zapovjednika vojarne i koliko se mogu sjetit' nisam pričao sa tim zapovjednikom ništa osim što sam razgovarao sa vojnikom koji je bio na stražnjem sjedalu sa mnom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je dan, datum?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: To bi trebao znači biti 21. jedanaesti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste primetili u vozilu časovnik?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Jesam i to mi je... Sjećam se da je "Omega" imala taj sat i to mi je ostalo i dan danas u sjećanju. Taj sat na "Opel Omega".

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja ću vas pitati pošto vam je ostao sat u sećanju, da li se sećate koliko je bilo sati?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: 23.40.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pre podne, popodne?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: U noći.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Možda je čudno i smješno, ali ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, ne, uopšte nije smešno. Naprotiv. Nakon toga ste proveli noć u kasarni u Vukovaru i onda ste prebačeni onim zglobnim autobusom ili autobusom i po, kako ste objasnili, u Sremsku Mitrovicu i tamo ste dali nekih osam ili 10 izjava ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, nemojte to ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ili ste ispitivani toliko puta?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, nemojte to uzimati tako baš ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Men interesuje da li ste pisali svojeručno neku izjavu i ako sećate, koliko je to puta bilo? Jednom ili više?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa jesmo, svi smo mi pisali izjave, ali ne sećam se, mislim da sam barem dva puta pisao izjavu, ali nisam siguran.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vas je dok ste boravili u Sremskoj Mitrovici posetio neko od predstavnika Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross)?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Je. Sa možda dva mjeseca zakašnjenja sam evidentiran, jer sam jedno vrijeme skrivan od Međunarodnog crvenog križa u logoru u Sremskoj Mitrovici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste pisali, popunjavali ili na bilo koji način pismeno komunicirali sa predstavnicima Međunarodnog crvenog krsta, da popunite neki upitnik ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, 16. siječnja koliko se ja mogu sjetiti, sam prvi put evidentiran u Crvenom križu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Taj upitnik koji je popunjavan, da li ste ga vi popunjavali ili ga je popunjavao neko drugi?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam ja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate kakve podatke je on sadržavao da popunite? Šta je traženo u upitniku da se popuni? Ako možete da se setite.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako se sjećam, ime, prezime, ime oca... Ne znam možda... Vjerojatno je bilo još nešto... Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karloviću, čuo sam ovde danas da ste invalidski penzioner?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Mene interesuje nešto drugo. Da li ste bili u vojsci u stalnom, da kažemo tako, vojnom odnosu do 2002. godine?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A koji je razlog vašeg invalidskog penzionisanja? Odnosno odlaska u invalidsku penziju... kažete bolest, pa me interesuje šta je u pitanju, ako možete da nam kažete?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da li ja pred ovim Pretresnim većem moram pričat' o razlozima svoje bolesti?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja neću da insistiram apsolutno ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Mogu da zadržim pravo da ne govorim o svojoj bolesti?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Apsolutno, apsolutno poštujem. Nemojte mi zameriti ništa, molim vas.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja vam mogu ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, nemojte. Gospodine Karloviću, rekli ste da čoveka koji vam je spasio na neki način život sa Ovčare nikada više niste videli, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nisam, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste se ikada raspitivali o njemu po nadimku koji je on vama rekao?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa nekakvog pravog raspitivanja nije bilo da bi ja kontaktirao nekakvu osobu iz Srbije koja bi mi probala doći do Štuke zvanog Ilija po mojim saznanjima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Čuo sam danas da ste za Milojević Predraga zvanog Kinez, imali podatke, došli do podataka da je... protiv njega se vodi postupak u Republici Hrvatskoj za ratne zločine, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Tako mi je po sjećanju iz novina ostaje u glavi da sam čuo za Predraga Milojevića, Kineza.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ikada osim novina, proveravali na drugi način te podatke o tome da li je to eventualno taj Kinez, putem nekih službi vaše sigurnosti, Službe sigurnosti Republike Hrvatske, nekih organa koji funkcionišu u prikupljanju podataka ili bilo čega?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ću vam odgovorit'. Ja sam i maloprije rekao da nisam na to obratio pažnju, jer nisam vjerovao da je to taj čovjek. Iz razloga kako je postupio prema meni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, kad ste razgovarali sa Štukom, čovekom sa nadimkom Štuka na Ovčari, da li ste izmenjali neke bliže podatke ili bilo šta?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam, da li možete da mi objasnite da dođete u poziciju da budete predloženi kao svedok pred Posebnim odeljenjem Okružnog suda u Beogradu? Na koji način je branilac jednog od okrivljenih došao do vas. Da li imate saznanja.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam posle saznao da su oni mene dugo tražili, ali pošto sam ja pravio kuću i bio na jednoj adresi prijavljena, na duge sam živio, na trećoj sam pravio kuću i jednostavno čovjek je, ne znam preko koga, vjerovatno preko

Ministarstva pravosuđa Hrvatske došao do moje nove adrese, a to je uspio nakon što sam se ja prijavio na adresu na kojoj sam kuću završavao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To razumem, ali ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Znači odvjetnik, branjenika Mare, Marka Ljuboja je došao do mene i nakon toga me je i nazvao i pitao me da li bi ja svedočio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sve to razumem.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: O kej.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ali me interesuje kako su znali vaše ime i prezime, koga da traže?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: To ne znam ni ja, mogu vam reć' što sam ja posle saznao? Mene je netko na suđenju, jer je valjda još svedoka bilo, pomenuo imenom i prezimenom i opisao moj događaj koji se dogodio i stoga je vjerojatno na Sudu i sam Mare i Kinez zaključili da bi to mogao biti ja, iz tog razloga je odvjetnik mene kontaktirao. On nije bio siguran da sam to ja, jer je prvo sa mnom razgovarao o tome.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karloviću, jedno od mojih prvih pitanja je bilo da gospodina Šljivančanina nikada uživo niste videli osim taj dan, 20. ujutru u to vreme između 9.00 i 11.00 koje ste vi orijentaciono dali. A rekli ste da ste ga tokom, nakon vašeg oslobađanja, mislim da je to bio 22. peti ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako se ne varam, da ste ga kasnije često vidali na Hrvatskoj televiziji?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa barem godišnje jedanput.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Mene interesuje kakve su to emisije bile u kojima ste vidali gospodina Šljivančanina. 'Ajde prvo to, pa onda ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mogu kratko reć' gospodin Šljivačanin je najviše puta bio prikazivan dok se svađa sa onim gospodinom iz, ne znam Evropske zajednice (European Union), unije, komisije ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U kom kontekstu je to prikazivano, da li možete da mi kažete? Pozitivnom, negativnom?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim, šta vam ja mogu reći osim negativnom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je to eventualno i uticali malo da se formira i neko javno mnjenje i neki stav prema gospodinu Šljivančaninu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Na moj stav niko nikada neće moći uticati, niti je uticao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja nisam mislio na vaš nego ipak, ne živite sami, živite u oruženju, razgovarate verovatno ...

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam kako bih vam drugačije odgovorio na ovo pitanje. Gospodin Šljivačanin nije bio pozitivna osoba u Hrvatskoj, a ja sam vam rekao što se tiče mog stava, jer ja jedino što želim istina je, ja ne želim da je ni jedan nedužan Srbin u zatvoru.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja se zahvaljujem, nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam najlepše gospodine Boroviću. Gospodine Smith, izvolite.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, verovatno nešto šta vi ne želite da čujete, ali ja imam otprilike 10 minuta koji su mi potrebni za dodatno ispitivanje. Nastojaću da budem što je moguće brži.

SUDIJA PARKER: Požurite gospodine Smith.

DODATNO ISPITIVANJE : TUŽILAC SMITH

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Svedoče, ja bih hteo samo da čujem nekoliko pojašnjenja nakon unakrsnog ispitivanja. Vama je uvaženi kolega Domazet izneo tvrdnju da prvi put kada ste spomenuli da su vojnici JNA učestvovali u onom špaliru na Ovčari, da je to bilo kada ste svedočili juče. Ja bih sada hteo da vam pročitam jedan odlomak iz saslušanja po Pravilu 61, to je bilo dana 22. ožuljka 1996. godine kada ste došli, pa bih hteo da čujem vaš komentar o tome. Na 306. stranici vi ste govorili o tome šta se događalo na Ovčari i postavljeno vam je pitanje, postavio ga je tužilac, a pitanje je glasilo da li ste mogli da vidite šta se događalo s ljudima koji su izlazili iz autobusa ispred vas. Vaš odgovor je bio, kako je zabeležen, sledeći: "Vidio sam da je ispred hangara bio red, bili su redovi u kojima su bili četnici i vojnici Jugoslovenske narodne armije. Oni su uzimali delove odeće, dokumente, novac od ljudi, sve zlatne predmete koje su ljudi mogli da imaju sa sobom. Odeću su bacali na jednu hrpu, ali posebno sam primetio da su, dok su ljudi prolazili između ta dva reda, bili vrlo jako i vrlo teško udarani". Vaše se objašnjenje nastavlja i dalje. E sada, moje pitanje za vas glasi. Da li se sećate da ste vi dali tu izjavu ili izjavu sličnu ovoj kada ste prvi put svedočili pred ovim Sudom 1996. godine?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa samim tim što i danas tvrdim tu činjenicu i tvrdnju, ja verujem da sam ovo izjavio i stojim pri tome da sam izjavio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Ja ću vam sada dati jedan primerak vaše izjave koju ste dali 1995. godine, zamoliću našu službenicu da nam pomogne... to je izjava koji ste dali Tužilaštvu odnosno istražitelju Tužilaštva Međunarodnog suda. Mislim da je pred vama još uvek engleska verzija tog dokumenta. Jesam li u pravu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Nije, nije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Imate dokument na BHS-u. Vama je izneta tvrdnja da... Naime bile su neke sugestije o tome zašto niste spomenuli šta se događalo u "Veleprometu", ovaj incident odnosno događaj s Kinezom i Marom, zašto niste o tome govorili ranije i rečeno je da ste prvi put o tome govorili na suđenju u Beogradu. Molim vas da pročitate zadnju rečenicu ove izjave.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: "Ako je potrebno rado ću u dogledno vrijeme dati još jednu izjavu o događajima koji su se desili u "Veleprometu". Biću iskren da se ne mogu sjetiti da sam to rekao, ali sigurno sam rekao, jer sam ja spominjao "Velepromet" i pri prvom iskazu."

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste ispitivani pred Međunarodnim sudom u dva predmeta pre ovoga, da li vam je tužilac nekad postavio pitanje da detaljno kažete nešto o tome šta se događalo na "Veleprometu" ili šta se događalo onda kada ste odvedeni u kuću iz koje su vas spasli Kinez i Mare?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja se ne mogu da setim da li sam davao pred Sudom izjavu o događajima na "Veleprometu". Ne sjećam se.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Takođe bih vam postavio nekoliko pitanja o tome kako ste vi došli u Vukovar iz Zagreba. Vama je naime rečeno da vi niste bili ni u kakvoj borbi odnosno da niste bili izloženi paljbi kada ste krenuli iz Bogdanovaca prema silosu, sećate li se toga?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste za vreme glavnog ispitivanja da ste u Bogdanovcima iskrcali iz autobusa i da ste onda otišli u silos i da biste došli do silosa, išli ste kroz kukuruze. Je li tako? Da li se sećate da ste to izjavili?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Možete li Pretresnom veću da objasnite zašto vas autobus nije odveo do silosa i zašto ste morali peške da idete kroz kukuruze da biste došli tamo?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Pa iz jednostavnog razloga što bi bilo kakvim prevoznim sredstvima bili primećeni, jer je grad bio blokiran i jedino se moglo kroz manje grupe pješice ući u grad.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Možda je datum pogrešno zapisan u transkript, pa vas molim da nam pomognete s tim u vezi. Na 48. stranici, u 16. redu vi ste odgovarajući na pitanje gospodina Borovića spomenuli da ste vi u vukovarsku bolnicu otišli pošto ste napustili svoj borbeni položaj koji je bio na udaljenosti od oko 100 do 200 metara od bolnice, a datum koji je zapisan u zapisniku je 13. septembar 2002. godine. Da li biste rekli Pretresnom veću molim vas kojeg datuma ste vi otišli sa svog položaja i otišli u bolnicu?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja stvarno moram biti iskren da ne znam otkud se pojavljuje 13. rujan, ja ću ostati pri toj tvrdnji da sam 17. otišao u bolnicu. Znači zaista ne znam zašto taj 13? Da li je greškom, da li sam to izjavio, ne mogu se sjetiti'. Čudim se i ja tom 13.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Vi ste u Vukovar došli tek 30. septembra, je li tako?
SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali ne znam otkuda 13. rujan. Ako sam razumio u čemu je problem. Možda da pojasnimo još jedanput.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Želim da pomognem kolegi tužiocu, a da ne zbunjujemo svedoka. Radi se i 13. septembru kada ste dali izjavu Beogradskoj Ovčari tako da kolege ne bi se mučio sa svedokom, ja vam pomažem, hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. I mislim da je datum koji je zapravo ušao u zapisnik bio 13. septembar 2002. godine, ali u svakom slučaju ponovite nam molim vas koji je bio datum kada ste otišli sa svog borbenog položaja?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: 17. sam napustio borbene položaje. Ostaći pri 17. jedanaestom 1991. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Možda je došlo do zbrke u zapisniku na 54. strani, u 17. redu. Da li biste rekli Pretresnom veću da li ste vi onog čoveka Štuku videli u kasarni JNA ili ne ili ste ga prvi put videli na Ovčari?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da sam ga prvi put video na Ovčari, nisam ga video u kasarni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. I zadnje pitanje. Rekli ste da ste sedeli iza vozača u autobusu kada ste otišli iz bolnice. Da li ste vi sedeli odmah iza vozača s leve strane ili sa desne strane autobusa? Da li se sećate toga?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: S lijeve strane, vrlo blizu, mislim u dugom redu, po sjećanju.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Vi ste takođe rekli kada ste pogledali fotografiju kasarne JNA da vam je poznato samo nekoliko zgrada na slici, je li tako?

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Najviše sam temeljio po onom velikom hangaru i po tome nekakvom krugu koji smo mogli sačiniti. Nisam bio siguran da je to ta fotografija.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A u vezi sa parkiranjem autobusa, koliko ste vi uvereni da su autobusi bili parkirani baš na onom mestu koje ste vi označili na slici. Vi ste izgledali pomalo nesigurno kada ste davali svoje odgovore.

SVEDOK KARLOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam i Obranu upozorio, upozorio... Ne moram vas upozoravat', ali sam sam to naveo da to ne može biti fotografija za koju ja mogu tvrdit' da je to ta.

TUŽILAC SMITH: Hvala. Časni Sude, ja više nemam pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Smith. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja imam neke dobre vesti, za promenu. Radi se samo o sledećem. Svedok Kypr je ovde već ceo dan, on je razgovarao sa prevodiocem i ovaj dokument će biti dovršen danas, dakle njegov prevod, šta znači da će biti na raspolaganju svima sutra uveče. Dakle, ako nećemo da radimo sutra i u četvrtak onda moramo da se dogovorimo oko svega šta je potrebno, ali svakako će dokument da bude na raspolaganju kolegama sutra popodne, tako da mislim da nema razloga zašto ne bismo mogli da nastavimo u petak.

SUDIJA PARKER: Hvala vam na uloženom naporu gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Imam još nešto da kažem, ali veoma kratko. Radi se samo o još jednom svedoku o čemu ja sada ne bih govorio, ali radi se o stranici 6.298 zapisnika. Svedok je bio čini mi se P-009, radi se zapravo o unakrsnom ispitivanju koje je vodio uvaženi kolega Lukić koji je svedoku P-006 izneo određene tvrdnje i ja bih hteo ovde da se bavim redovima 6 i 8 pomenute stranice, jer je jako važno da ne bude nikakvih nedoumica u vezi s njegovim iskazom. Uopšteno govoreći, svedok je zapravo rekao da je video majora Šljivančanina u kasarni JNA i da je majora Šljivančanina video i na "Ovčari". Gospodin Lukić je na stranici 6.298 izneo svoju tezu, ja uopšte nemam nameru da je kritikujem, on kaže: "Zato ste ispričali priču koju ste nam dali i vi zapravo u tom kontekstu smeštate mog klijenta negde gde on nikada nije bio, da li je to tačno?". Ja bih želeo da uvaženi kolega bude ljubazan i da nam pojasni da li on zapravo sugerise da je ono šta je svedok rekao u vezi sa kasarnom i sa Ovčarom izmišljeno ili se ipak tiče nečega šta je očigledno za suđenje kao celinu.

SUDIJA PARKER: Želito li da to rešite sada gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Baš sam to hteo da zamolim. Ne mogu, pod jedan, da otvorim tu stranu i zaista ne bih voleo sada da se izjašnjavam na rečenice kolege tužioca, pogledaću zapisnik, pa ću se izjasniti ako mi dozvolite u petak ujutru, nema problema.

SUDIJA PARKER: Hvala vam najlepše. Moraćete da sačekate gospodine Moore. Gospodine Karloviću, svakako će vam biti drago da čujete da je ovim vaš iskaz završen, niko nema za vas više pitanja. Pretresno veće vam se najtoplije zahvaljuje zato što ste došli ovamo u Hag i što ste pružili pomoć Međunarodnom sudu. Sada naravno možete da se vratite kući i svom uobičajenom životu i poslovima. Hvala vam najlepše. Iz razloga koje smo već pomenuli sa suđenjem nastavljamo u petak u 9.00.

